

Arrest

nr. 191 595 van 5 september 2017
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: 1. ten kantore van advocaat X

2. ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 3 april 2017 en 4 april 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 18 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat X en van de tweede verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De heer B.A.G. (verzoeker), wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X, is de echtgenoot van mevrouw B.C. (verzoekster), wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X. Verzoeker en verzoekster beroepen zich op dezelfde asielmotieven. In de door verzoekster aangevochten beslissing wordt verwezen naar en geciteerd uit de door verzoeker aangevochten beslissing.

Eveneens sluit verzoekster zich in haar verzoekschrift volledig aan bij het verzoekschrift dat door verzoeker werd ingediend (cf. blz. 4 verzoekschrift B.C.).

Gelet op het voorgaande, dienen de twee zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, te worden samengevoegd.

2. De bestreden beslissingen

2.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoeker als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Liberiaanse nationaliteit te beschikken, geboren te zijn in Yekepa en gewoond te hebben in Monrovia, uw laatste adres daar is X, waar u woont met uw vrouw en kinderen. Op uw 18de beseft u dat u gevoelens voor mannen heeft. U speelt met jongens en heeft fun. Wanneer u dit realiseert voelt het goed. Over de jaren heen heeft u een dertigtal kortstondige relaties met mannen. De eerste man waar u op valt is James (D.). De verhouding die u het meest bijblijft is met Randall (B.) in 2004. Wanneer u 20 bent, huwt u, op 18 februari 2005 met X (B.M.), een jeugdvriendin. U moet haar huwen van uw vader. U ziet het als dekmantel. Jullie hebben samen drie kinderen, uw stiefdochter X (W.), uw zoon X (R.) en uw dochter X (B.). U bent een zakenman, u heeft een transportzaak X, u haalt grote contracten binnen. Daarnaast werkt u als administratief assistent op de afdeling legal drafting van de Liberiaanse Senaat, u voert deze job uit vanaf 2013 tot uw vertrek in 2015. Uw vrouw is daar, sinds 2012, ook administratief assistent op de booking department. U krijgt, in 2015, een opdracht van de Monrovia-administratie om het transport te doen voor de aanleg van een weg naar het dorp Buchanna. Daar heeft u dus ook werknemers, de chauffeurs hebben er hun lodging en uw trucks staan er 's nachts. Begin juni 2015 begint u een vriendschap met Henry (J.), de zoon van Christopher (J.), die de broer is van de ex-warlord en politicus Prince Johnson. Begin juni ontmoet u Henry, vanaf het midden van de maand brengen jullie veel tijd met elkaar door in de truck en op hotel. Henry's vader komt er echter achter, en martelt zijn zoon, daardoor valt uw naam. U krijgt bedreigingen, u wordt in totaal drie maal gebeld in juni. Uw trucks worden verbrand, en de familie Johnson komt achter u aan. Op 21 juli 2015 komt Christopher langs bij uw huis, uw vrouw opent de deur en krijgt te horen van uw homoseksuele verhouding met Henry, Christopher bedreigt uw leven, u duikt onder bij vrienden in Monrovia. Op 21 juli 2015, appliqueert u voor een conferentie in Parijs. Uw baas in de senaat, en goede vriend, August (N.) helpt u met uw visumaanvraag. Met een Schengenvisum voor de conferentie in Parijs reist u naar Europa. U krijgt van uw veiligheidsagent in Buchanna, Fokwa (J.), te horen dat uw trucks in brand gestoken zijn op 31 juli 2015. U vliegt op 4 augustus 2015 van Monrovia, naar Abidjan, Ivoorkust. Op 12 augustus 2015 vliegt u via Algiers, naar Parijs, waar u één nacht verblijft, de volgende dag reist u, met de Thalys, verder naar Brussel-Zuid. Daar ontmoet u Daniel (C.), een man die uit is op uw geld. Hij neemt u mee naar Antwerpen. U kan verblijven in de leegstaande kamer van een Ghanees die bij hem woont maar in Nederland verblijft. Sinds de dag dat uw visum vervalst, blijft u binnen. U blijft bij hem, tot uw geld op is, en hij u buiten zet. Omdat u niet op straat kan leven, komt u naar Brussel om asiel aan te vragen op 11 april 2016. Daniel sterft in tussentijd. Sinds uw probleem, bent u een verstoteling in Liberia, uw vrienden laten u weten dat ze niet meer met u kunnen praten omdat u gay bent. Nadat u vertrokken bent, bedreigt Christopher, in september 2015, uw vrouw en uw kinderen, zij gaan bij uw schoonzus Rabeta wonen, aan de andere kant van de Estate. Uw vrouw vertrekt, tevens met een Schengenvisum, in juli 2016, naar Europa en vraagt op 29 juli 2016 asiel aan in België, waar ze u vervoegt. In België begint u een relatie met een Afghaanse Irakees, Jimmy. U wilt scheiden van uw vrouw, maar blijft bij haar voor de kinderen, als uw vrouw zou willen scheiden zou u dat doen.

U dient de volgende documenten in ter ondersteuning van uw asielaanvraag: “Contract Agreement” tussen “Monrovia Aggregates & Concrete Inc” en “Broco Enterprises” (dd. 17/10/2014), “Liberia Business Registry” (dd. 26/08/2013), “Central Bank Collectorate Treasury Receipt” (dd. 06/01/2012, 15/02/2012, 26/08/2013), “Fiche de Suivi Médical” (dd. 909/04/2016), “Driver’s Licence” (dd. 20/07/2015-19/07/2018), “Traditional Marriage Certificate” (dd. 26/02/2005), “Booking Ref: Y20N57 Monrovia-Abidjan” (dd. 04/08/2015), “Satguru Travels – Air Algérie” ticketnummers: 124921691359C1-C2 Abidjan – Algiers – Paris Orly (dd. 12/08/2015), 12496216913593- C4 (dd. 27/08/2015) Paris Orly – Algiers – Abidjan, ticket SNCF – Thalys 13/08, “ID card Liberian Senate” (dd. 04/2015 – 06/2016), “Broco Enterprise Working ID Card” (dd. 01/2015 – 12/2016), paspoort 006724 (dd. 21/04/2014 – 20/04/2016), foto van een truck, uitnodigingsbrief “Annual Paris Business Research Conference” (dd. 21/07/2015), “Bam International Project” (dd. 8/05/2013) en Broco Enterprises Quotation (dd. 28/04/2014).

Gezien uw vrouw X (B.) (X) haar asielaanvraag (dd. 29/07/2016) baseert op uw asielmotieven wordt er verwezen naar haar gehoor in uw beslissing. Het CGVS verwijst naar uw gehoor met CGVS 1 en naar het gehoor van uw vrouw met CGVS 2.

B. Motivering

U kan niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat u recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut. **Het CGVS merkt op dat u tijdens uw gehoor vaak overgaat tot het terugkaatsen en ontwijken van vragen. Hoewel u gewezen wordt op het feit dat het uw plicht is om mee te werken (CGVS 1 p. 3), probeert u hier duidelijk aan te verzaken.** Zo gaat u over tot verklaringen als dat u liever in België, tot in het lokaal toe, sterft dan dat u teruggaat naar Liberia (CGVS 1 p. 12, p. 15, p. 35) of gaat u smekend op uw knieën zitten (CGVS 1 p. 38). U stelt zelfs zelf soms letterlijk vragen aan de protection officer die uw dossier behandelt (CGVS 1 p. 29) of u zegt ten onrechte dat hij niet alles typt wat u zegt wanneer u geconfronteerd wordt met omissies bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS 1 p. 34). **Uit dit alles blijkt dat u bewust probeert om een invloed uit te oefenen op de manier waarop u gehoord wordt bij het CGVS. Bovendien vraagt u, voor iemand die op zoek is naar internationale bescherming, laattijdig asiel aan in België.** U stelt dat u niet weet dat u op de luchthaven of bij binnenkomst in een land asiel moet aanvragen (CGVS 1 p. 16). U bent al bijna acht maanden in België wanneer u asiel aanvraagt. Hiervoor legt u de verantwoordelijkheid bij iemand anders, ene Daniel (C.), een man die u in Brussel-Zuid ontmoet en die u een tijdlang opvangt (CGVS 1 pp. 15-16) in Antwerpen. In eerste instantie stelt u dat hij al na twee maand sterft, wat de acht maand nog niet verklaart, erna stelt u dat u sinds het vervallen van uw visum binnenblijft, tot Daniel, die dan blijkbaar niet meer dood is, u het huis uit zet wanneer uw geld op is en u asiel aanvraagt, in Brussel, omdat u niet op straat kan leven. Naast de tegenstrijdigheid die hieruit blijkt, blijkt hier tevens uit dat u zelf verklaart pas asiel aan te vragen wanneer u geen bestaansmiddelen meer heeft. **Gedurende uw volledige verklaringen zal u de verantwoordelijkheid voor uw eigen beslissingen bij derden leggen.**

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. **Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Echter u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u een man met homoseksuele gevoelens uit Liberia bent, hoewel u uitgebreid de kans er toe kreeg.** Ten eerste, wanneer u het over uw eigen seksualiteit heeft, creëert u steeds een **afstand** door te spreken in termen als "gewoonte" (CGVS 1 p.18, p. 35, p. 37), "issue" (CGVS 1 p. 30, p. 36) of "attitude" (CGVS 1 p. 21) . Hieruit blijkt al duidelijk dat u gefocust bent op de act en niet op het gevoelsleven dat er onlosmakelijk mee gepaard moet gaan met uw achtergrond. U ontwijkt dan ook eerst de vraag over uw **seksuele identificatie**, door te stellen dat het moeilijk is om er over te praten in Liberia en u er daar niet open over kan zijn. Meteen plaatst u een persoonlijke identificatie in de maatschappij, extern dus, door te stellen dat u bij identificatie uw leven riskeert. Nochtans wordt u duidelijk gemaakt dat het om persoonlijke beleving, los van maatschappelijke problemen gaat. Wanneer u dan gevraagd letterlijk wordt of u zich als homoseksueel identificeert stelt u van wel. Bij vragen ter verduidelijking stelt u dat u zich identificeert als een homoseksuele man die niet enkel aangetrokken is tot mannen (CGVS 1 pp.8-9). U weet dit sinds 2003, toen u 18 was (CGVS 1 p. 9, p.23). Toch stelt u verderop dat u, bij de keuze voor de toekomst, met een man wil zijn (CGVS 1 p. 24), iets wat aantrekking tot beide geslachten dan weer minimaliseert. U blijft dan ook uw seksualiteit het gehele gehoor in het midden houden, pas bij letterlijke vragen blijkt u er een richting aan te geven. U stelt dat uw gevoel voor mannen "meer" is dan voor uw eigen vrouw, u voelt zich beter bij mannen (CGVS 1 p. 17). U Voelt zich niet comfortabel bij uw vrouw, als u het vergelijkt met uw mannelijke "vrienden" (CGVS 1 p. 20). Verderop heeft u het er dan enkel over dat u "into andere dingen" in de context van uw vrouw (CGVS 1 p.33). En stelt u dat uw gevoelens [voor mannen] hoger zijn dan voor vrouwen (CGVS 1 p. 36). U stelt dat u met uw vrouw nooit "normale" seks zoals een man en vrouw samen hebben (CGVS 1 p. 35). U heeft seks met uw vrouw "van langsachter" (CGVS 1 p. 17, p. 20). U bent dan ook nooit verliefd geweest op uw vrouw (CGVS 1 p. 21), u bent door uw ouders bij haar gezet, op mannen wordt u dan weer wel verliefd (CGVS 1 p. 21). Liberianen denken dat homo's niet van vrouwen houden, daarom bestaat de notie om van beide geslachten te houden daar niet, u huwt dus om uw "attitude" te beschermen (CGVS 1 p. 21) en uw leven te redden (CGVS 1 p. 36). Nochtans stelt u tevens dat u uw vrouw al van tijdens uw highschool periode kent als vriendin (CGVS 1 p. 20), dit spreekt toch enigszins tegen dat uw ouders u bij haar gezet zouden hebben. Zo lijkt het eerst alsof u in een huwelijk stapt, door uw ouders, en meteen er na, als eigen keuze, het huwen met een vriendin uit zelfbescherming.

U heeft het steeds over hoe moeilijk het is voor homoseksuele mannen in Liberia. Echter, u denkt er zelfs nooit aan om Liberia te verlaten om uw seksualiteit open te beleven, zonder het probleem dat u is overkomen, zou u gebleven zijn (CGVS 1 pp.21-22).

Hier houdt u het dus op een **erg passieve kijk op uw eigen seksualiteit**. Doorheen het gehoor blijft u herhalen dat u enkel bij uw vrouw blijft voor de kinderen en als zij zou kiezen om weg te gaan u het niet zou tegengaan (CGVS 1 p. 17, p. 22, p. 25, p.36). **Ook dit is op zijn minst gezien een passieve houding voor iemand die verklaart in de toekomst met een man te willen zijn (CGVS 1 p. 24) en zelf, tegenstrijdig, graag vrij zou zijn en een vriend zou willen ontmoeten zoals je een vrouw ontmoet, zonder bedreiging of angst, u zou daar heel trots op zijn (CGVS 1 p. 26).** Nochtans heeft u voordien gezegd dat u er nooit aan dacht om Liberia te verlaten om uw seksualiteit op deze manier te beleven. U heeft in België echter al een vriend, u stelt dat u Jimmy, de man waar u in België een verhouding mee heeft, zou huwen, als hij het vraagt en als uw vrouw van u weg zou gaan (CGVS 1 p. 25). Ook hier gaat het dus om de **keuze van iemand anders**. Dus hoewel u zelf stelt dat u vrij wil zijn, neemt u de kans, eens u in België -in een open samenleving- bent, niet. U creëert constant een **afstand** tussen uw persoon en de beslissingen omtrent uw persoonlijk en relationeel leven die u bij andere mensen legt. Zo schuift u de verantwoordelijkheid voor uw eigen leven en uw eigen keuzes volledig van u af. Tegelijk creëert u hiermee een afstand tussen uw werkelijke leven met uw vrouw en uw vermeende homoseksuele activiteiten. Dit is opmerkelijk voor iemand die zijn hele leven zijn gevoelens heeft moeten beleven in het geheim en in België de kans heeft om een open beleving na te streven. Het feit dat u uw vrouw als dekmantel ziet enerzijds en bij haar blijft voor uw kinderen, ook al zijn die niet in België, anderzijds, lijkt dan ook louter een manier om u niet diepgaand te moeten verantwoorden voor de vaagheden in uw verklaringen omtrent uw vermeende homoseksualiteit. Het CGVS merkt hier bijkomend bij op dat uw vrouw stelt dat ze, als ze een bewijs gehad zou hebben voor God, van u gescheiden zou zijn, omdat ze al die jaren in Liberia dacht dat u haar bedroog met vrouwen en ze u zelfs achtervolgd heeft met de auto om dit te kunnen bewijzen (CGVS 2 pp.12-15). Ze had nooit een vermoeden van uw seksualiteit, toch vreemd gezien ze zelf ook stelt dat u bijna nooit "normale seks" met haar wil, enkel anaal verkeer en dat ze wist dat u niet graag seks heeft met vrouwen, enkel als u geforceerd wordt en ze u steeds naar mannen zag gaan wanneer ze u volgt met de auto (CGVS 2 pp. 12-13). Uw vrouw krijgt bovendien zelf te horen van Christopher (J.) dat u seks gehad heeft met zijn zoon Henry (CGVS 2 p. 9). Hoewel blijkt dat ze nu dus voldoende bewijs heeft, komt ze u toch vervoegen in België, louter en alleen omdat u haar vanuit België gezegd heeft dat u uw "attitude" zou veranderen (CGVS 2 p. 8, p. 13). Iets wat u volgens haar dus duidelijk nalaat in België, ze stelt dat u weer in de fout gaat, uw vrouw stelt te weten dat u met een man afspreekt (CGVS 2 p. 14) en ze vindt foto's van mannelijke konten op uw telefoon (CGVS 2 p.13). Uw vrouw is dus van oordeel dat u de "duivel" nog in u heeft (CGVS 2 p. 15), hoewel ze erg lang op u inpraat. Uw vrouw neemt zelfs een advocaat in Liberia onder de hand (CGVS 2 p. 13). Deze stelt haar dat ze geduld moet hebben, toch vreemd gezien de schaamte en het taboe (CGVS 2 p. 11, p. 13, pp. 16-17) rond jullie situatie in Liberia, waar er op zijn minst geruchten over jullie zijn (CGVS 2 p. 12). Ook zij laat dus in het midden of jullie bij elkaar gaan blijven of niet en schuift de verantwoordelijkheid voor de keuze van zich af. Ze stelt nog liefde voor u te hebben, nog verliefd (CGVS 2 p.8) te zijn zelfs en voor u te koken omdat u diabetes heeft (CGVS 2 p. 15). **Dit wijst toch op een erg groot engagement van haar kant, iets wat ingaat tegen haar andere verklaringen omtrent jullie relatie.** Uw vrouw post een foto op haar facebookprofiel waaruit blijkt dat jullie, sinds haar komst in België, opnieuw verloofd zijn (zie kopie administratief dossier), hierover verklaart ze dat huwelijk voor slechte en goede tijden is en dat ze u blijft steunen in het publiek (CGVS 2 pp. 15-16). Alweer strijdig met eerdere verklaringen, waaruit zelfs al intenties bleken om, toen jullie beiden nog in Liberia waren, te scheiden. Toch blijken de reacties op de nieuwe verloving, op facebook, enkel positief te zijn. Uw vrouw is ontgoocheld (CGVS 2 p.8) en stelt dat ze van u zal scheiden als u niet verandert (CGVS 2 p. 15), hoewel ze eerst stelt dat ze van u zal scheiden als er bewijs is, iets wat er dus duidelijk wel is. **Ook zij legt de verantwoordelijkheid voor deze keuze dus niet bij zichzelf.** Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat jullie beiden erg ontwijkend antwoorden op de uitgebreide vragen naar de toekomst van jullie relatie. **Het CGVS kan dan ook vermoeden dat u geen huwelijksproblemen, voortkomend uit uw seksualiteit, heeft met uw vrouw.** U kan dan ook **niet aannemelijk maken dat u een man bent die vooral homoseksuele gevoelens heeft die al jarenlang met tegenzin een heteroseksuele relatie heeft.** Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich voelt in die tien jaar huwelijk met uw vrouw in Liberia, ontwijkt u zelfs eerst de vraag door te stellen dat u een CEO bent en de vraag maar aan uw vrouw gesteld moet worden, wanneer de vraag opnieuw gesteld wordt, heeft u het meteen weer over seks, en de act van "langsachter" doen (CGVS 1 p. 20)

U krijgt echter toch uitgebreid de kans om het over uw gevoelens te hebben. Voor een gehuwde homoseksueel in een erg homofoob land (zie COI administratief dossier) als Liberia, waar u het gevaar bij de mede Liberiaan situeert (CGVS 1 p. 12, p.27); **kan u op geen enkel moment het oppervlakkige overstijgen of blijk geven van ook maar enige interne reflectie.** U stelt dat u een Afrikaanse mentaliteit heeft en daarom, uit schaamte, niet over uw gevoelens kan praten (CGVS p. 36).

Ook hier creëert u een afstand met uw eigen verklaringen, alsof u de verantwoordelijkheid er voor wil ontlopen. U stelt dat u het door deze culturele verschillen niet kan, u krijgt de kans de culturele verschillen en gevoelens uit te leggen maar daar slaagt u niet in (CGVS 1 p. 38). Het CGVS kan echter niet anders dan vaststellen dat u zich erg open opstelt op het vlak van seks op zich, hierdoor blijkt dat u net weinig gêne vertoont, als u werkelijk schaamte ondervindt, zou dit logischerwijs op beide vlakken moeten zijn. Bij de vraag naar uw ontdekking op jonge leeftijd stelt u meteen dat het “goed” en “normaal” voelt en dat u van uw gevoelens houdt (CGVS 1 p. 19). Deze ontdekking verloopt dat ook opmerkelijk probleemloos. Wanneer u gevraagd wordt of u zich op jonge leeftijd anders voelt stelt u “Nee, ik voelde me niet anders over niets, nee ik heb het graag, er is geen verschil in, ik was niet gehuwd (CGVS 1 p. 23).” **U maakt dan ook telkens een strikte dichotomie tussen uw eigen “goede, comfortabele” (CGVS 1 p. 20, p. 36) of zelfs “trotse” (CGVS 1 p. 24) gevoel, en de maatschappij, die het als iets slecht beschouwt (CGVS 1 p. 36).** Waarbij u voorbijgaat aan het feit dat u deel uitmaakt van die maatschappij en deze gevoelens dus sowieso internaliseert. Bij confrontatie hiermee stelt u zaken als, “je moet het ontwikkelen” (CGVS 1 p.21), zonder hier dieper op in te gaan. Hieruit lijkt alsof u denkt dat homoseksualiteit aan te leren valt. Door uzelf buiten de maatschappij te plaatsen en het gevoel als een “privé gevoel” te omschrijven dat in stilte beleefd wordt (CGVS 1 p. 19), gaat u al weer voorbij aan uw verantwoordelijkheid om aan te tonen hoe het voor u persoonlijk is om in dergelijke maatschappij homoseksuele gevoelens te hebben. Wanneer u het over uw gevoelens moet hebben, zegt u echter zaken als “ik kom niet, ik blijf maar drie minuten [met vrouwen]”, maar u het reduceert tot een puur seksuele beleving, bij mannen voelt u zich dan ook veel meer comfortabel (CGVS 1 p. 36). U bent een Afrikaanse man, dus u doet “het” graag, u heeft het graag, wat er na komt, komt. De gevolgen houden u niet tegen om het te doen (CGVS 1 p. 20), maar u kan daar geen enkele intern-psychologische plaats aan geven. Ook wanneer u het over eerste liefdes heeft is het puur seksueel (CGVS 1 p. 23).

U stelt dus dat u dertig relaties met mannen heeft gehad, maar nooit duurzaam, het gaat om een maand of twee, maximum drie, omdat het niet werkt als met vrouwen, u stelt dat het vriendschap is. U heeft echter in totaal vijf stabiele relaties met vrouwen (CGVS 1 pp. 9-10). U huwt op uw twintigste, dus uw andere vier relaties situeren zich in high school. Sinds uw huwelijk onderhoudt u echter korte relaties met mannen, zonder medeweten van uw vrouw (CGVS 1 p. 10). U heeft een relatie met Henry (J.), u kan echter niet overgaan tot geloofwaardige verklaringen omtrent zijn persoon en de verhouding tussen jullie. U begint deze te duiden met een tegenstrijdigheid, door het eerst over een lange vriendschap te hebben en meteen erna te stellen dat het nog geen twee maanden geduurd heeft (CGVS 1 pp. 10-11). Ook op uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u echter dat u al een “heel lange vriendschap” met Henry gehad heeft, voor de problemen komen (zie vragenlijst CGVS vraag 5, administratief dossier). Verder blijkt dat jullie elkaar begin juni ontmoetten en dat Henry al midden juni in de problemen komt waarna u geen contact meer heeft. Dit is dus nog minder qua tijdsperiode (CGVS 1 p.15, pp. 10-11, pp. 30-31). Deze tegenstrijdigheden op zich wijzen al op het ongeloofwaardig karakter van deze relatie. Daarbij komt dat u ook niet veel over Henry kan stellen, hoewel u stelt “erg close” te zijn (CGVS 1 p.31). U weet niet wat er met hem gebeurd is nadat hij u verraden heeft aan zijn vader en gemarteld is (CGVS 1 p. 15, p. 31). U stelt dat hij 25 is, een lichte huid heeft, bij zijn ouders woont en Communicatie studeert. Over zijn persoonlijkheid raakt u niet verder dan dat hij een respectvol persoon is, die het serieus meent met zijn studies (CGVS 1 p. 32). Over Jimmy kan u stellen dat hij een Afghaanse Irakees is die al een twee- of drietal jaar in België is en in Maasmechelen woont. Jullie drinken samen en jullie doen “jullie zaken”. U weet niet of hij een vluchteling is. (CGVS 1 pp. 18-19). Wanneer u gevraagd wordt hoe zijn persoonlijkheid dan is stelt u boudweg, dat hij naar de Nederlandse les gaat (CGVS 1 p. 33), de vraag moet u drie keer gesteld worden voor u, vaagweg stelt, dat hij zorgend en lief is (CGVS 1 p. 33). U vermeldt nog twee andere mannen waar u een verhouding mee had, James Do, uw eerste contact met een man (CGVS p. 21), u was verliefd op hem, maar u kan enkel stellen dat hij nu in de VS woont, en wanneer u gevraagd wordt hoe het was om in de context van high school een relatie te hebben, vraagt u ‘de seks?’. U wordt gevraagd naar gevoelens, maar u kan enkel stellen dat u hem graag had omdat hij een dikke jongen was. In 2004 leert u Randall (B.) kennen bij een basketgame, u blijft 2 maand en 2 weken samen, over hem stelt u dat hij een “goede jongen” was omdat hij een “good cocksucker” is (CGVS 1 p. 24-25). **Bij geen enkele van uw relaties met mannen overstijgt u, of het puur seksuele, of het puur omstandigexterne door het te hebben over uiterlijkheden en bijkomende factoren als studies.**

Ook uw risico-inschatting blijkt ondermaats, u stelt dat u, in Liberia, “discrete” signalen geeft om andere homo's te ontmoeten. Hoewel het CGVS niet ontkent dat dergelijke signalen kunnen bestaan, blijkt uw signaal wel erg expliciet. U stelt dat u dichtbij mannen komt en letterlijk in hun geslachtsdeel knijpt. Wanneer u er op gewezen wordt dat dit helemaal niet discreet is, stelt u simpelweg dat u dat bij alle mannen kan doen en als ze “komen”, dan gaat u het weten (CGVS 1 p. 20).

Deze extreme openheid, die opnieuw louter om seks draait, is erg ongeloofwaardig in de context die u zelf als gevaarlijk omschrijft voor homoseksuelen (CGVS 1 p. 22). Bovendien heeft u seks met Henry in uw auto of truck of in hotels en motels (CGVS 1 p.20) in Buchanna, het dorp van zijn vader. U blijft vaag, u kan geen enkele naam van een hotel of motel geven. Echter, vooral, u kan geen uitleg geven over het risico (CGVS 1 p. 32-33) dat u hiermee neemt, beide zijn semi-openbare plaatsen. Uw enige uitleg is dat het een 'rurale regio' is en dat het kleine hotels met weinig mensen zijn. Dit is natuurlijk geen afdoende uitleg, vooral omdat u tevens stelt dat u in al die jaren in uw contacten met mannen afspraken in de auto of in een hotel (CGVS 1 p. 33), zonder ook maar enige voorzorgsmaatregelen uit de doeken te doen. Ook dit draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw vermeende seksualiteitsbeleving in Liberia. **Ook in België is uw beleving van homoseksualiteit beperkt te noemen.** U gaat in België niet op zoek naar hulp bij organisaties, of contact in homo-ontmoetingsplaatsen, u kent één ontmoetingssite, die niet exclusief voor homoseksuelen is, namelijk Twoo (CGVS 1 p. 35).

Bovendien probeert u uw religie achter te houden ten opzichte van het Commissariaat. U stelt vanaf het begin van het gehoor dat u **katholiek** bent, iets wat u ook verklaard heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier, verklaring DVZ punt 9), u krijgt de kans om dit te verduidelijken, waarop u stelt dat u met dezelfde manier van devotie als in België is. u bent een praktiserend christen, uit een gelovige familie, en uw geloof heeft een grote invloed op u als persoon (CGVS 1 pp. 4-5). **Uw vrouw verklaart echter dat jullie Pentacostal (Evangelisch) zijn, ze erg religieus is, en zij zelfs minister is (CGVS 2 p.4, p. 12).** Wat er op wijst dat zij een belangrijke rol in jullie kerkgemeenschap vervult. Zij stelt letterlijk dat u niet katholiek bent wanneer ze er mee geconfronteerd wordt, ze stelt zelfs dat ze niet van de katholieke manier van devotie houdt (CGVS 2 p. 5). Ze stelt dat jullie in België samen naar diensten van Bishop David Oyedopo kijken online (CGVS 2 p. 4). Ook hier zijn jullie verklaringen dus tegenstrijdig, iets wat opnieuw afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid. Wanneer u met dit verschil in stroming geconfronteerd (CGVS 1 pp. 28-29) wordt, gaat u over tot te stellen dat voor Afrikanen alles hetzelfde is, dat er één god, één Jezus is. U stelt dat de dienst die u bijwoont in de katholieke kerk van Lanaken hetzelfde is als in Afrika (CGVS 1 p. 29). Wanneer u er op gewezen wordt dat de devotie anders is, en u om meer uitleg gevraagd wordt, antwoordt u louter, dat u vragen wil stellen aan de protection officer, om te zien hoe die zich dan zou voelen (CGVS 1 p. 29). **U probeert dus uw eigen religieuze beleving te minimaliseren en het geven van een verantwoording te ontwijken.** Wanneer u dan ook gevraagd wordt of u **meer over uw religie en dan vooral over uw seksualiteit binnen deze religie kan vertellen**, stelt u van "uw gevoelens" houdt, en eerlijk moet zijn ten opzichte van uzelf en dat u niet weet wat de andere personen er van vinden (CGVS 1 p. 19), ook hier schuift u de u verantwoordelijkheid van zich af. U stelt dat enkel God perfect is. U stelt dan ook meteen homoseksualiteit op dezelfde hoogte van andere zonden, waar u voor vergeven kan worden. Zo lijkt het alsof u vindt dat u van uw homoseksualiteit af kan raken en gaat u weer louter uit van het feit dat het een seksuele act is eerder dan een duurzaam gevoel. U vraagt God echter niet om u van het "gay issue" af te helpen, niemand kan u er immers van af helpen, u vraagt hem enkel zijn blessing en vergiffenis (CGVS 1 p. 30). Omdat u een man bent kan u alles doen en erna god om vergiffenis vragen, elke mens heeft een gevecht stelt u en de bijbel stelt dat men moet vergeven en vergiffenis vragen (CGVS 1 p.30). Dit alles is oppervlakkig en vooral ontwijkend te noemen, er komt geen enkele diepgaande interne reflectie aan te pas, u legt, hoewel u uitgebreid de kans krijgt, niet uit wat het gevecht dan is, iets dat toch verwacht kan worden van iemand in uw positie als beweerde gelovige homoseksueel.

Uit dit alles blijkt trouwens een **homofobe reflectie**, het lijkt of u denkt dat homoseksualiteit een zonde is die vergeven kan worden. Dit wordt versterkt omdat het CGVS ook niet anders kan dan vaststellen dat u openlijke linken vertoont met homofobe Evangelische gemeenschappen op uw facebook. Het feit dat u zich dan ook als katholiek voordoet, kan dan ook geïnterpreteerd worden als een manier om dit te verdoezelen. Zo blijkt uit uw facebookfeed (zie kopie administratief dossier), nog van na uw komst naar België, dat u veelvuldig foto's deelt van Nigeriaanse en Liberiaanse evangelische preachers. Wanneer u er op gewezen wordt dat u veel deelt over God op uw facebook en dat er Liberianen op reageren stelt u enkel dat u "blessings" deelt en dat dit niet betekent dat u contact met Liberianen heeft (CGVS 1 p. 30, p. 34). Het wijst er op zijn minst op dat er Liberianen zijn die u nog waardig vinden om openlijk op uw facebook te reageren. Uit de informatie van het CGVS blijkt dat Apostle Johnson Suleman, waar u geregeld foto's van deelt er een erg anti-homoseksuele mening op nahoudt. Hij stelt dat christenen die het homohuwelijk steunen fout zijn omdat het Adam en Eva is die de oorsprong van de mensheid zijn en hij de Bijbel op de letter volgt, hij gaat zelfs verder door de zeggen dat deze christenen door associatie met homoseksuelen, de Anti-Christ worden (zie informatie administratief dossier). Ook de vrouw van de pastor waar u en uw vrouw naar kijken op youtube Bishop David Oyedepo blijkt er extreem homofobe redeneringen op na te houden. U bevestigt zelf dat u naar de diensten van deze Bishop David kijkt (CGVS 1 p. 30)

De homofobe mening van deze kerken stemt overigens overeen met de mening die uw vrouw oppert op het Commissariaat (CGVS 2 p. 12). Ze vindt dat het volledig tegen Gods wil is, en dat homo's in gevangenis horen, volgens de Bijbel. Ze stelt dat het niet "Adam and Steve" is maar "Adam and Eve", dat God Sodom en Gomorra om deze reden straft. Uw vrouw zegt u dat Gods medelijden gaat hebben als u "deze gewoonte" verlaat en u geneest (CGVS 2 p. 12). Tegenstrijdig hiermee is dat ze vindt dat u eigenlijk in een gevangenis thuishoort volgens God (CGVS 2 p. 12). U kan dan ook niet uitleggen waarom u, in België, bij een vrouw blijft die stelt dat homo's in de gevangenis thuishoren (CGVS 1 p. 36). **Echter, ook doorheen uw verklaringen sijpelen homofobe opmerkingen door.** Dit naast het feit dat u duidelijk denkt dat homoseksualiteit enkel om seks draait zoals hierboven uitgebreid besproken is en u de act een **zonde** vindt. Zo blijkt dat u homoseksualiteit verschillende malen op hetzelfde niveau als verkrachting stelt (CGVS 1 p. 12, p. 26, p. 30) of op het niveau van prostitutie, wanneer u stelt dat in België in de "rosse buurt" prostitués en homo's komen (CGVS 1 p. 36). Of stelt u dat niemand u van uw homoseksualiteit, uw "gay issue", af kan helpen (CGVS 1 p.30). Wat getuigt van een visie die overeenstemt met die van de preachers waar u foto's van deelt, namelijk dat mensen genezen kunnen worden van homoseksualiteit. Er zijn overigens meer tegenstrijdigheden, ook omtrent uw seksualiteit, met de verklaringen van uw vrouw, zo stelt zij dat ze naaktfoto's van mannen zag op uw telefoon in België (CGVS 2 p.13), iets dat u volledig ontkent (CGVS 1 p. 33). Uw vrouw stelt tevens dat jullie bijna enkel anale seks gehad hebben omdat u niet graag seks heeft met vrouwen, terwijl u dit – in expliciete bewoordingen - ook ontkent (CGVS 1 p.35), u houdt het op seks van "langsachter" (CGVS 1 p. 17, p.20). **Hieruit blijkt dat jullie niet dezelfde verklaringen hebben over jullie belevenis van gebeurtenissen in België of van jullie seksualiteit, in een huwelijk dat al jaren lang stand houdt, maar wel eerder gelijklopend zijn over homofobe opvattingen.** Gezien jullie dezelfde evangelische achtergrond hebben is dit niet onlogisch voor heteroseksuelen uit Liberia. Het feit dat u, als homoseksueel, dergelijke uitspraken doet, zonder enige nuance te leggen, doet afbreuk aan de claim die u legt op deze seksualiteit.

Hoewel u in de Senaat werkt, en zelf stelt veel van de Liberiaanse wet te weten (CGVS 1 p. 6), blijkt uw kennis over de wettelijke situatie van homoseksuelen en het politieke debat omtrent homoseksualiteit uiterst beperkt. U stelt dat "gay zijn" een misdaad is (CGVS 1 p. 27), u weet dan ook niet dat de huidige Liberiaanse wetgeving de act van sodomie beboet en bestraft, maar dat er geen wetten zijn die homoseksualiteit, het hebben van een relatie met iemand van hetzelfde geslacht, op zich bestraffen (zie informatie administratief dossier). Het is vreemd dat iemand die zelf stelt de Liberiaanse wet goed te kennen, deze niet kent over het feit dat hem het meeste aangaat, namelijk zijn eigen seksualiteit. Daarbij komt dat u niet op de hoogte bent van het politieke debat (CGVS 1 p. 27) waarin presidente Ellen Johnson Sirleaf verwikkeld is sinds ze in 2012 de Nobelprijs voor de Vrede ontvangen heeft en er hoop was dat zij als eerste het homohuwelijk in uw regio zou invoeren (zie COI administratief dossier). Veel Liberiaanse politici spreken zich sindsdien uit tegen homoseksualiteit (zie informatie administratief dossier). Echter, de enige homofobe politicus die u kent is Prince (J.), een persoon die u aan uw asielmotieven linkt, u geeft aan dat u die informatie heeft van een artikel dat op 1 november jongstleden verschijnt op de pagina FrontPage Africa (CGVS 1 p. 26). Het CGVS voegt dit artikel toe aan het administratief dossier. Nochtans linkt u deze man aan uw persoonlijke problemen, Henry vertelt u dat hij de neef van Prince (J.) is nadat jullie seks hebben (CGVS 1 p.22). Het feit dat u echter zelf aangeeft waar u die informatie over de mening van Prince (J.) vandaan haalt en het feit dat u tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken nergens vermeldt dat u in problemen komt met de familie van deze notoire warlord (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS vraag 5), versterkt het gesolliciteerde karakter van uw asielmotieven. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u hem niet eerder vermeldt, stelt u dat het is omdat u Prince (J.) niet kent. U stelt echter, meteen daarna, zelf dat u Prince (J.) al kent van in Liberia, van de Senaat (CGVS 1 p. 31). Daar komt nog eens bij dat u denkt dat (J.) zo homofoob is geworden door de gebeurtenis met zijn neef, Henry (CGVS 1 p. 26). Enerzijds is hier geen COI over te vinden, anderzijds blijkt dat Prince (J.) er al een moorddadig verleden omtrent homo's op nahoudt. U kent bovendien de homofobe geschiedenis van Prince (J.) niet (CGVS 1 p.30). U weet niet dat Johnson effectief een Liberiaanse zanger vermoord heeft, net omdat deze gekend stond als homoseksueel (CGVS 1 p. 31), (zie informatie administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit niet weet stelt u enkel dat u "busy busy busy" was. Bovendien stelt u zelf dat (J.) een erg gewone naam is in Liberia (CGVS p. 11). Wat impliceert dat u weet dat het hebben van een zelfde achternaam tussen Henry en Prince (J.) louter toeval kan zijn. **Dit alles versterkt het vermoeden dat u pas recent informatie opgezocht heeft over Prince (J.) en pas recent besloot om deze aan uw asielmotieven toe te voegen. Over incidenten waarbij homoseksuelen gevisieerd worden stelt u dat u ze gezien heeft, maar u kan geen enkel concreet voorbeeld geven (CGVS 1 p. 27). Het valt ook op te merken dat blijkt dat uw vrouw net beter op de hoogte is van het politieke debat omtrent homoseksualiteit dan u.** Zij stelt zelf dat de huidige presidente het over homorechten gehad heeft en dat toen het land in opstand gekomen is (CGVS 2 p. 17).

Ook zij stelt dat Prince (J.) door de gebeurtenissen met zijn neef anti-homo is geworden, sinds "1 november" (CGVS 2 p. 11), nochtans anderhalf jaar na de gebeurtenissen. Ook uw vrouw kent Prince (J.) van in de Senaat (CGVS 2 p. 11), maar vermeldt hem niet bij haar eerste interview (zie administratief dossier DVZ 1613711B, vragenlijst CGVS vraag 5). Dit draagt, ook al, bij aan het de ongeloofwaardigheid van deze toevoeging en jullie asielmotieven op zich. Vooral, omdat uw vrouw, erg opmerkelijk, verklaart dat Prince (J.) een man van God is (CGVS 2 p. 17), **hoewel ze weet dat hij een moordenaar is én jullie door de familie (J.) niet naar Liberia terug kunnen keren. Dit doet niet enkel afbreuk aan uw seksualiteit maar ook aan uw asielmotieven op zich.**

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat uw homoseksuele geaardheid kan worden betwist, dat u geen homoseksuele gevoelens heeft en dat hierdoor uw asielmotieven op zich dus ook vervallen, gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw homoseksuele activiteiten en uw asielmotieven én die van uw vrouw hier volledig op gebaseerd zijn. Het CGVS merkt overigens op dat u, zoals hierboven al besproken is, uitermate vaag én tegenstrijdig bent over uw relatie met Henry (J.), die aan de grondslag van uw asielmotieven ligt. Tevens kan u niet stellen bij wie u onderduikt in de periode nadat Christopher (J.) op 21 juli 2015 naar jullie huis in de Steven Tolbert Estate komt, u houdt het op "ergens met mijn vrienden", nochtans essentieel omdat u vanuit die plaats de organisatie aanschrijft waardoor u een visum voor de Schengenzone krijgt (CGVS 1 pp. 13-14), ook uw vrouw weet niet waar u dan verblijft (CGVS 2 p. 10).

Over de door u neergelegde documenten merkt het CGVS op dat het uw medische toestand niet in vraag stelt, net als uw reisroute. Over de uitnodigingsbrief voor de conferentie in Parijs waardoor u een Schengenvisum krijgt, merkt het CGVS op dat de brief u gericht is op de dag dat u in Monrovia uw huis moet ontvluchten. Over de vele documenten die u indient om uw beide jobs aan te tonen merkt het CGVS op dat dit op zich uw asielmotieven niet ondersteunt. Over de foto van een truck waarvan u beweert dat het de uwe is (CGVS 1 p. 13), merkt het CGVS op dat dit niet aantoont dat de truck in brand is gestoken, noch dat het uw truck is. Uw huwelijksakte tot slot bewijst enkel dat u gehuwd bent met uw vrouw, het bewijst niets over jullie beweerde huwelijksproblemen aangaande uw seksualiteit.

Het CGVS concludeert dat u doorheen uw verklaringen overgaat tot het creëren van een afstand tussen uw eigen persoon en homoseksuele handelingen, u kan op geen enkele manier aantonen dat u daadwerkelijk een dergelijk leven in Liberia, noch in België heeft geleid. **Kortom, uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u geen man met homoseksuele gevoelens bent die een persoonlijke vervolging moet vrezen in Liberia.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van verzoekster als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Liberiaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Monrovia. U bent gehuwd met (A.G.B.) in 2005, u heeft al lange tijd vermoedens dat hij u bedriegt met vrouwen. In Liberia bent u een minister in een kerkgemeenschap. Op 21 juli 2015 komt Christopher (J.) naar uw familiehuis in de Steven Tolbert Estate in Monrovia. Uw man ligt in bed, ziet Christopher en vlucht weg, u weet niet naar waar uw man naartoe gaat. Christopher legt u uit dat uw man een relatie met zijn zoon Henry heeft in Buchanna, waar uw man commerciële activiteiten heeft. Uw man verlaat op 4 augustus 2015 Liberia en contacteert u twee weken later vanuit België. Op 24 september 2015 komt Christopher terug langs in de X. Enkel uw dochter X is thuis, Christopher stelt tegen haar dat hij u gaat verkrachten tot u dood bent. Wanneer u dit hoort duikt u onder bij uw zus Rabata (L.) in de bush nabij Monrovia, u stopt met uw werk in de Liberiaanse Senaat en uw kinderen gaan niet meer naar school sindsdien. In juli 2016 helpt de ex-baas van uw man, ook in de Senaat, August (N.) u om een Schengenvisum te regelen. U reist op 10 juli naar Abidjan, Ivoorkust en u vertrekt van daaruit, op 25 juli 2016 naar Rome, via Casablanca. Met de trein reist u naar België, waar u op 29 juli 2016 asiel aanvraagt. Sindsdien verblijft u bij uw man, die u beloofd heeft zijn attitude aan te passen, u merkt snel dat hij dit niet doet en jullie huwelijk blijft problematisch.

U dient uw boeking (dd. 02/07/16) van uw vlucht Monrovia-Abidjan (dd. 10/07/2016) in, daarnaast dient u uw boeking (dd. 20/07/2016) en tickets van uw vlucht (25/07/2016) Abidjan – Casablanca – Rome in. U dient uw badge van de Liberiaanse Senaat in (dd. 04/15-06/16). Uw "service Passport" S 001644 (dd. 10/06/2016-09/06/2018). U dient ook een ander paspoort in L 07061, geldig van 24/09/2012 tot 23/09/2017) en een huwelijksakte "Traditional Marriage Certificate" (dd. 26/02/2005).

B. Motivering

U kan niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat u recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut.

U baseert uw asielaanvraag op motieven die voorkomen uit degene die aangehaald worden door uw man, (B.A.G.) (X). U stelt dat Christopher (J.), broer van Prince (J.), langskomt bij jullie in de X op 21 juli 2015 om u te melden dat uw man een relatie heeft met zijn zoon Henry, uw man vlucht weg en verlaat op 4 augustus 2015 Liberia. Echter op 24 september 2015 komt Christopher opnieuw, hij bedreigt u via uw dochter Princess, u duikt bijna een jaar lang onder bij uw zus onder het mom dat u problemen heeft door schulden. U stopt met werken, uw kinderen gaan niet meer naar school en u verlaat uiteindelijk Liberia (CGVS pp.10-12).

In het kader van de asielaanvraag van uw man, (B.A.G.), werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat hij zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk heeft gemaakt.

Deze beslissing is gebaseerd op volgende motieven :

“U kan niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat u recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut. **Het CGVS merkt op dat u tijdens uw gehoor vaak overgaat tot het terugkaatsen en ontwijken van vragen. Hoewel u gewezen wordt op het feit dat het uw plicht is om mee te werken (CGVS 1 p. 3), probeert u hier duidelijk aan te verzaken.** Zo gaat u over tot verklaringen als dat u liever in België, tot in het lokaal toe, sterft dan dat u teruggaat naar Liberia (CGVS 1 p. 12, p. 15, p. 35) of gaat u smekend op uw knieën zitten (CGVS 1 p. 38). U stelt zelfs zelf soms letterlijk vragen aan de protection officer die uw dossier behandelt (CGVS 1 p. 29) of u zegt ten onrechte dat hij niet alles typt wat u zegt wanneer u geconfronteerd wordt met omissies bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS 1 p. 34). **Uit dit alles blijkt dat u bewust probeert om een invloed uit te oefenen op de manier waarop u gehoord wordt bij het CGVS. Bovendien vraagt u, voor iemand die op zoek is naar internationale bescherming, laattijdig asiel aan in België.** U stelt dat u niet weet dat u op de luchthaven of bij binnenkomst in een land asiel moet aanvragen (CGVS 1 p. 16). U bent al bijna acht maanden in België wanneer u asiel aanvraagt. Hiervoor legt u de verantwoordelijkheid bij iemand anders, ene Daniel (C.), een man die u in Brussel-Zuid ontmoet en die u een tijdlang opvangt (CGVS 1 pp. 15-16) in Antwerpen. In eerste instantie stelt u dat hij al na twee maand sterft, wat de acht maand nog niet verklaart, erna stelt u dat u sinds het vervallen van uw visum binnenblijft, tot Daniel, die dan blijkbaar niet meer dood is, u het huis uit zet wanneer uw geld op is en u asiel aanvraagt, in Brussel, omdat u niet op straat kan leven. Naast de tegenstrijdigheid die hieruit blijkt, blijkt hier tevens uit dat u zelf verklaart pas asiel aan te vragen wanneer u geen bestaansmiddelen meer heeft. **Gedurende uw volledige verklaringen zal u de verantwoordelijkheid voor uw eigen beslissingen bij derden leggen.**

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. **Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Echter u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u een man met homoseksuele gevoelens uit Liberia bent, hoewel u uitgebreid de kans er toe kreeg.** Ten eerste, wanneer u het over uw eigen seksualiteit heeft, creëert u steeds een **afstand** door te spreken in termen als “gewoonte” (CGVS 1 p.18, p. 35, p. 37), “issue” (CGVS 1 p. 30, p. 36) of “attitude” (CGVS 1 p. 21) . Hieruit blijkt al duidelijk dat u gefocust bent op de act en niet op het gevoelsleven dat er onlosmakelijk mee gepaard moet gaan met uw achtergrond. U ontwijkt dan ook eerst de vraag over uw **seksuele identificatie**, door te stellen dat het moeilijk is om er over te praten in Liberia en u er daar niet open over kan zijn. Meteen plaatst u een persoonlijke identificatie in de maatschappij, extern dus, door te stellen dat u bij identificatie uw leven riskeert. Nochtans wordt u duidelijk gemaakt dat het om persoonlijke beleving, los van maatschappelijke problemen gaat. Wanneer u dan gevraagd letterlijk wordt of u zich als homoseksueel identificeert stelt u van wel. Bij vragen ter verduidelijking stelt u dat u zich identificeert als een homoseksuele man die niet enkel aangetrokken is tot mannen (CGVS 1 pp.8-9). U weet dit sinds 2003, toen u 18 was (CGVS 1 p. 9, p.23). Toch stelt u verderop dat u, bij de keuze voor de toekomst, met een man wil zijn (CGVS 1 p. 24), iets wat aantrekking tot beide geslachten dan weer minimaliseert. U blijft dan ook uw seksualiteit het gehele gehoor in het midden houden, pas bij letterlijke vragen blijkt u er een richting aan te geven. U stelt dat uw gevoel voor mannen “meer” is dan voor uw eigen vrouw, u voelt zich beter bij mannen (CGVS 1 p. 17). U Voelt zich niet comfortabel bij uw vrouw, als u het vergelijkt met uw mannelijke “vrienden” (CGVS 1 p. 20).

Verderop heeft u het er dan enkel over dat u "into andere dingen" in de context van uw vrouw (CGVS 1 p.33). En stelt u dat uw gevoelens [voor mannen] hoger zijn dan voor vrouwen (CGVS 1 p. 36). U stelt dat u met uw vrouw nooit "normale" seks zoals een man en vrouw samen hebben (CGVS 1 p. 35). U heeft seks met uw vrouw "van langsachter" (CGVS 1 p. 17, p. 20). U bent dan ook nooit verliefd geweest op uw vrouw (CGVS 1 p. 21), u bent door uw ouders bij haar gezet, op mannen wordt u dan weer wel verliefd (CGVS 1 p. 21). Liberianen denken dat homo's niet van vrouwen houden, daarom bestaat de notie om van beide geslachten te houden daar niet, u huwt dus om uw "attitude" te beschermen (CGVS 1 p. 21) en uw leven te redden (CGVS 1 p. 36). Nochtans stelt u tevens dat u uw vrouw al van tijdens uw highschool periode kent als vriendin (CGVS 1 p. 20), dit spreekt toch enigszins tegen dat uw ouders u bij haar gezet zouden hebben. Zo lijkt het eerst alsof u in een huwelijk stapt, door uw ouders, en meteen er na, als eigen keuze, het huwen met een vriendin uit zelfbescherming.

U heeft het steeds over hoe moeilijk het is voor homoseksuele mannen in Liberia. Echter, u denkt er zelfs nooit aan om Liberia te verlaten om uw seksualiteit open te beleven, zonder het probleem dat u is overkomen, zou u gebleven zijn (CGVS 1 pp.21-22). Hier houdt u het dus op een **erg passieve kijk op uw eigen seksualiteit**. Doorheen het gehoor blijft u herhalen dat u enkel bij uw vrouw blijft voor de kinderen en als zij zou kiezen om weg te gaan u het niet zou tegengaan (CGVS 1 p. 17, p. 22, p. 25, p.36). **Ook dit is op zijn minst gezien een passieve houding voor iemand die verklaart in de toekomst met een man te willen zijn (CGVS 1 p. 24) en zelf, tegenstrijdig, graag vrij zou zijn en een vriend zou willen ontmoeten zoals je een vrouw ontmoet, zonder bedreiging of angst, u zou daar heel trots op zijn (CGVS 1 p. 26).** Nochtans heeft u voordien gezegd dat u er nooit aan dacht om Liberia te verlaten om uw seksualiteit op deze manier te beleven. U heeft in België echter al een vriend, u stelt dat u Jimmy, de man waar u in België een verhouding mee heeft, zou huwen, als hij het vraagt en als uw vrouw van u weg zou gaan (CGVS 1 p. 25). Ook hier gaat het dus om de **keuze van iemand anders**. Dus hoewel u zelf stelt dat u vrij wil zijn, neemt u de kans, eens u in België -in een open samenleving- bent, niet. U creëert constant een **afstand** tussen uw persoon en de beslissingen omtrent uw persoonlijk en relationeel leven die u bij andere mensen legt. Zo schuift u de verantwoordelijkheid voor uw eigen leven en uw eigen keuzes volledig van u af. Tegelijk creëert u hiermee een afstand tussen uw werkelijke leven met uw vrouw en uw vermeende homoseksuele activiteiten. Dit is opmerkelijk voor iemand die zijn hele leven zijn gevoelens heeft moeten beleven in het geheim en in België de kans heeft om een open beleving na te streven. Het feit dat u uw vrouw als dekmantel ziet enerzijds en bij haar blijft voor uw kinderen, ook al zijn die niet in België, anderzijds, lijkt dan ook louter een manier om u niet diepgaand te moeten verantwoorden voor de vaagheden in uw verklaringen omtrent uw vermeende homoseksualiteit. Het CGVS merkt hier bijkomend bij op dat uw vrouw stelt dat ze, als ze een bewijs gehad zou hebben voor God, van u gescheiden zou zijn, omdat ze al die jaren in Liberia dacht dat u haar bedroog met vrouwen en ze u zelfs achtervolgd heeft met de auto om dit te kunnen bewijzen (CGVS 2 pp.12-15). Ze had nooit een vermoeden van uw seksualiteit, toch vreemd gezien ze zelf ook stelt dat u bijna nooit "normale seks" met haar wil, enkel anaal verkeer en dat ze wist dat u niet graag seks heeft met vrouwen, enkel als u geforceerd wordt en ze u steeds naar mannen zag gaan wanneer ze u volgt met de auto (CGVS 2 pp. 12-13). Uw vrouw krijgt bovendien zelf te horen van Christopher (J.) dat u seks gehad heeft met zijn zoon Henry (CGVS 2 p 9). Hoewel blijkt dat ze nu dus voldoende bewijs heeft, komt ze u toch vervoegen in België, louter en alleen omdat u haar vanuit België gezegd heeft dat u uw "attitude" zou veranderen (CGVS 2 p. 8, p. 13). Iets wat u volgens haar dus duidelijk nalaat in België, ze stelt dat u weer in de fout gaat, uw vrouw stelt te weten dat u met een man afspreekt (CGVS 2 p. 14) en ze vindt foto's van mannelijke konten op uw telefoon (CGVS 2 p.13). Uw vrouw is dus van oordeel dat u de "duivel" nog in u heeft (CGVS 2 p. 15), hoewel ze erg lang op u inpraat. Uw vrouw neemt zelfs een advocaat in Liberia onder de hand (CGVS 2 p. 13). Deze stelt haar dat ze geduld moet hebben, toch vreemd gezien de schaamte en het taboe (CGVS 2 p. 11, p. 13, pp. 16-17) rond jullie situatie in Liberia, waar er op zijn minst geruchten over jullie zijn (CGVS 2 p. 12). Ook zij laat dus in het midden of jullie bij elkaar gaan blijven of niet en schuift de verantwoordelijkheid voor de keuze van zich af. Ze stelt nog liefde voor u te hebben, nog verliefd (CGVS 2 p.8) te zijn zelfs en voor u te koken omdat u diabetes heeft (CGVS 2 p. 15). **Dit wijst toch op een erg groot engagement van haar kant, iets wat ingaat tegen haar andere verklaringen omtrent jullie relatie.** Uw vrouw post een foto op haar facebookprofiel waaruit blijkt dat jullie, sinds haar komst in België, opnieuw verloofd zijn (zie kopie administratief dossier), hierover verklaart ze dat huwelijk voor slechte en goede tijden is en dat ze u blijft steunen in het publiek (CGVS 2 pp. 15-16). Alweer strijdig met eerdere verklaringen, waaruit zelfs al intenties bleken om, toen jullie beiden nog in Liberia waren, te scheiden. Toch blijken de reacties op de nieuwe verloving, op facebook, enkel positief te zijn. Uw vrouw is ontgoocheld (CGVS 2 p.8) en stelt dat ze van u zal scheiden als u niet verandert (CGVS 2 p. 15), hoewel ze eerst stelt dat ze van u zal scheiden als er bewijs is, iets wat er dus duidelijk wel is. **Ook zij legt de verantwoordelijkheid voor deze keuze dus niet bij zichzelf.**

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat jullie beiden erg ontwijkend antwoorden op de uitgebreide vragen naar de toekomst van jullie relatie. **Het CGVS kan dan ook vermoeden dat u geen huwelijksproblemen, voortkomend uit uw seksualiteit, heeft met uw vrouw.** U kan dan ook **niet aannemelijk maken dat u een man bent die vooral homoseksuele gevoelens heeft die al jarenlang met tegenzin een heteroseksuele relatie heeft.** Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich voelt in die tien jaar huwelijk met uw vrouw in Liberia, ontwijkt u zelfs eerst de vraag door te stellen dat u een CEO bent en de vraag maar aan uw vrouw gesteld moet worden, wanneer de vraag opnieuw gesteld wordt, heeft u het meteen weer over seks, en de act van "langsachter" doen (CGVS 1 p. 20)

U krijgt echter toch uitgebreid de kans om het over uw gevoelens te hebben. Voor een gehuwde homoseksueel in een erg homofoob land (zie COI administratief dossier) als Liberia, waar u het gevaar bij de mede Liberiaan situeert (CGVS 1 p. 12, p.27); **kan u op geen enkel moment het oppervlakkige overstijgen of blijk geven van ook maar enige interne reflectie.** U stelt dat u een Afrikaanse mentaliteit heeft en daarom, uit schaamte, niet over uw gevoelens kan praten (CGVS p. 36). **Ook hier creëert u een afstand met uw eigen verklaringen, alsof u de verantwoordelijkheid er voor wil ontlopen.** U stelt dat u het door deze culturele verschillen niet kan, u krijgt de kans de culturele verschillen en gevoelens uit te leggen maar daar slaagt u niet in (CGVS 1 p. 38). Het CGVS kan echter niet anders dan vaststellen dat u zich erg open opstelt op het vlak van seks op zich, hierdoor blijkt dat u net weinig gêne vertoont, als u werkelijk schaamte ondervindt, zou dit logischerwijs op beide vlakken moeten zijn. Bij de vraag naar uw ontdekking op jonge leeftijd stelt u meteen dat het "goed" en "normaal" voelt en dat u van uw gevoelens houdt (CGVS 1 p. 19). Deze ontdekking verloopt dat ook opmerkelijk probleemloos. Wanneer u gevraagd wordt of u zich op jonge leeftijd anders voelt stelt u "Nee, ik voelde me niet anders over niets, nee ik heb het graag, er is geen verschil in, ik was niet gehuwd (CGVS 1 p. 23)." **U maakt dan ook telkens een strikte dichotomie tussen uw eigen "goede, comfortabele" (CGVS 1 p. 20, p. 36) of zelfs "trotse" (CGVS 1 p. 24) gevoel, en de maatschappij, die het als iets slecht beschouwt (CGVS 1 p. 36).** Waarbij u voorbijgaat aan het feit dat u deel uitmaakt van die maatschappij en deze gevoelens dus sowieso internaliseert. Bij confrontatie hiermee stelt u zaken als, "je moet het ontwikkelen" (CGVS 1 p.21), zonder hier dieper op in te gaan. Hieruit lijkt alsof u denkt dat homoseksualiteit aan te leren valt. Door uzelf buiten de maatschappij te plaatsen en het gevoel als een "privé gevoel" te omschrijven dat in stilte beleefd wordt (CGVS 1 p. 19), gaat u al weer voorbij aan uw verantwoordelijkheid om aan te tonen hoe het voor u persoonlijk is om in dergelijke maatschappij homoseksuele gevoelens te hebben. Wanneer u het over uw gevoelens moet hebben, zegt u echter zaken als "ik kom niet, ik blijf maar drie minuten [met vrouwen]", maar u het reduceert tot een puur seksuele beleving, bij mannen voelt u zich dan ook veel meer comfortabel (CGVS 1 p. 36). U bent een Afrikaanse man, dus u doet "het" graag, u heeft het graag, wat er na komt, komt. De gevolgen houden u niet tegen om het te doen (CGVS 1 p. 20), maar u kan daar geen enkele intern-psychologische plaats aan geven. Ook wanneer u het over eerste liefdes heeft is het puur seksueel (CGVS 1 p. 23).

U stelt dus dat u dertig relaties met mannen heeft gehad, maar nooit duurzaam, het gaat om een maand of twee, maximum drie, omdat het niet werkt als met vrouwen, u stelt dat het vriendschap is. U heeft echter in totaal vijf stabiele relaties met vrouwen (CGVS 1 pp. 9-10). U huwt op uw twintigste, dus uw andere vier relaties situeren zich in high school. Sinds uw huwelijk onderhoudt u echter korte relaties met mannen, zonder medeweten van uw vrouw (CGVS 1 p. 10). U heeft een relatie met Henry (J.), u kan echter niet overgaan tot geloofwaardige verklaringen omtrent zijn persoon en de verhouding tussen jullie. U begint deze te duiden met een tegenstrijdigheid, door het eerst over een lange vriendschap te hebben en meteen erna te stellen dat het nog geen twee maanden geduurd heeft (CGVS 1 pp. 10-11). Ook op uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u echter dat u al een "heel lange vriendschap" met Henry gehad heeft, voor de problemen komen (zie vragenlijst CGVS vraag 5, administratief dossier). Verder blijkt dat jullie elkaar begin juni ontmoetten en dat Henry al midden juni in de problemen komt waarna u geen contact meer heeft. Dit is dus nog minder qua tijdsperiode (CGVS 1 p.15, pp. 10-11, pp. 30-31). Deze tegenstrijdigheden op zich wijzen al op het ongeloofwaardig karakter van deze relatie. Daarbij komt dat u ook niet veel over Henry kan stellen, hoewel u stelt "erg close" te zijn (CGVS 1 p.31). U weet niet wat er met hem gebeurd is nadat hij u verraden heeft aan zijn vader en gemarteld is (CGVS 1 p. 15, p. 31). U stelt dat hij 25 is, een lichte huid heeft, bij zijn ouders woont en Communicatie studeert. Over zijn persoonlijkheid raakt u niet verder dan dat hij een respectvol persoon is, die het serieus meent met zijn studies (CGVS 1 p. 32). Over Jimmy kan u stellen dat hij een Afghaanse Irakees is die al een twee- of drietal jaar in België is en in Maasmechelen woont. Jullie drinken samen en jullie doen "jullie zaken". U weet niet of hij een vluchteling is. (CGVS 1 pp. 18-19). Wanneer u gevraagd wordt hoe zijn persoonlijkheid dan is stelt u boudweg, dat hij naar de Nederlandse les gaat (CGVS 1 p. 33), de vraag moet u drie keer gesteld worden voor u, vaagweg stelt, dat hij zorgend en lief is (CGVS 1 p. 33).

U vermeldt nog twee andere mannen waar u een verhouding mee had, James Do, uw eerste contact met een man (CGVS p. 21), u was verliefd op hem, maar u kan enkel stellen dat hij nu in de VS woont, en wanneer u gevraagd wordt hoe het was om in de context van high school een relatie te hebben, vraagt u 'de seks?'. U wordt gevraagd naar gevoelens, maar u kan enkel stellen dat u hem graag had omdat hij een dikke jongen was. In 2004 leert u Randall (B.) kennen bij een basketgame, u blijft 2 maand en 2 weken samen, over hem stelt u dat hij een "goede jongen" was omdat hij een "good cocksucker" is (CGVS 1 p. 24-25). **Bij geen enkele van uw relaties met mannen overstijgt u, of het puur seksuele, of het puur omstandigexterne door het te hebben over uiterlijkheden en bijkomende factoren als studies.**

Ook uw risico-inschatting blijkt ondermaats, u stelt dat u, in Liberia, "discrete" signalen geeft om andere homo's te ontmoeten. Hoewel het CGVS niet ontkent dat dergelijke signalen kunnen bestaan, blijkt uw signaal wel erg expliciet. U stelt dat u dichtbij mannen komt en letterlijk in hun geslachtsdeel knijpt. Wanneer u er op gewezen wordt dat dit helemaal niet discreet is, stelt u simpelweg dat u dat bij alle mannen kan doen en als ze "komen", dan gaat u het weten (CGVS 1 p. 20). Deze extreme openheid, die opnieuw louter om seks draait, is erg ongeloofwaardig in de context die u zelf als gevaarlijk omschrijft voor homoseksuelen (CGVS 1 p. 22). Bovendien heeft u seks met Henry in uw auto of truck of in hotels en motels (CGVS 1 p.20) in Buchanna, het dorp van zijn vader. U blijft vaag, u kan geen enkele naam van een hotel of motel geven. Echter, vooral, u kan geen uitleg geven over het risico (CGVS 1 p. 32-33) dat u hiermee neemt, beide zijn semi-openbare plaatsen. Uw enige uitleg is dat het een 'rurale regio' is en dat het kleine hotels met weinig mensen zijn. Dit is natuurlijk geen afdoende uitleg, vooral omdat u tevens stelt dat u in al die jaren in uw contacten met mannen afspraken in de auto of in een hotel (CGVS 1 p. 33), zonder ook maar enige voorzorgsmaatregelen uit de doeken te doen. Ook dit draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw vermeende seksualiteitsbeleving in Liberia. **Ook in België is uw beleving van homoseksualiteit beperkt te noemen.** U gaat in België niet op zoek naar hulp bij organisaties, of contact in homo-ontmoetingsplaatsen, u kent één ontmoetingssite, die niet exclusief voor homoseksuelen is, namelijk Twoo (CGVS 1 p. 35).

Bovendien probeert u uw religie achter te houden ten opzichte van het Commissariaat. U stelt vanaf het begin van het gehoor dat u **katholiek** bent, iets wat u ook verklaard heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier, verklaring DVZ punt 9), u krijgt de kans om dit te verduidelijken, waarop u stelt dat u met dezelfde manier van devotie als in België is. u bent een praktiserend christen, uit een gelovige familie, en uw geloof heeft een grote invloed op u als persoon (CGVS 1 pp. 4-5). **Uw vrouw verklaart echter dat jullie Pentacostal (Evangelisch) zijn, ze erg religieus is, en zij zelfs minister is (CGVS 2 p.4, p. 12).** Wat er op wijst dat zij een belangrijke rol in jullie kerkgemeenschap vervult. Zij stelt letterlijk dat u niet katholiek bent wanneer ze er mee geconfronteerd wordt, ze stelt zelfs dat ze niet van de katholieke manier van devotie houdt (CGVS 2 p. 5). Ze stelt dat jullie in België samen naar diensten van Bishop David Oyedopo kijken online (CGVS 2 p. 4). Ook hier zijn jullie verklaringen dus tegenstrijdig, iets wat opnieuw afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid. Wanneer u met dit verschil in stroming geconfronteerd (CGVS 1 pp. 28-29) wordt, gaat u over tot te stellen dat voor Afrikanen alles hetzelfde is, dat er één god, één Jezus is. U stelt dat de dienst die u bijwoont in de katholieke kerk van Lanaken hetzelfde is als in Afrika (CGVS 1 p. 29). Wanneer u er op gewezen wordt dat de devotie anders is, en u om meer uitleg gevraagd wordt, antwoordt u louter, dat u vragen wil stellen aan de protection officer, om te zien hoe die zich dan zou voelen (CGVS 1 p. 29). **U probeert dus uw eigen religieuze beleving te minimaliseren en het geven van een verantwoording te ontwijken.** Wanneer u dan ook gevraagd wordt of u **meer over uw religie en dan vooral over uw seksualiteit binnen deze religie kan vertellen,** stelt u van "uw gevoelens" houdt, en eerlijk moet zijn ten opzichte van uzelf en dat u niet weet wat de andere personen er van vinden (CGVS 1 p. 19), ook hier schuift u de u verantwoordelijkheid van zich af. U stelt dat enkel God perfect is. U stelt dan ook meteen homoseksualiteit op dezelfde hoogte van andere zonden, waar u voor vergeven kan worden. Zo lijkt het alsof u vindt dat u van uw homoseksualiteit af kan raken en gaat u weer louter uit van het feit dat het een seksuele act is eerder dan een duurzaam gevoel. U vraagt God echter niet om u van het "gay issue" af te helpen, niemand kan u er immers van af helpen, u vraagt hem enkel zijn blessing en vergiffenis (CGVS 1 p. 30). Omdat u een man bent kan u alles doen en erna god om vergiffenis vragen, elke mens heeft een gevecht stelt u en de bijbel stelt dat men moet vergeven en vergiffenis vragen (CGVS 1 p.30). Dit alles is oppervlakkig en vooral ontwijkend te noemen, er komt geen enkele diepgaande interne reflectie aan te pas, u legt, hoewel u uitgebreid de kans krijgt, niet uit wat het gevecht dan is, iets dat toch verwacht kan worden van iemand in uw positie als beweerde gelovige homoseksueel.

Uit dit alles blijkt trouwens een **homofobe reflectie,** het lijkt of u denkt dat homoseksualiteit een zonde is die vergeven kan worden. Dit wordt versterkt omdat het CGVS ook niet anders kan dan vaststellen dat u openlijke linken vertoont met homofobe Evangelische gemeenschappen op uw facebook.

Het feit dat u zich dan ook als katholiek voordoet, kan dan ook geïnterpreteerd worden als een manier om dit te verdoezelen. Zo blijkt uit uw facebookfeed (zie kopie administratief dossier), nog van na uw komst naar België, dat u veelvuldig foto's deelt van Nigeriaanse en Liberiaanse evangelische preachers. Wanneer u er op gewezen wordt dat u veel deelt over God op uw facebook en dat er Liberianen op reageren stelt u enkel dat u "blessings" deelt en dat dit niet betekent dat u contact met Liberianen heeft (CGVS 1 p. 30, p. 34). Het wijst er op zijn minst op dat er Liberianen zijn die u nog waardig vinden om openlijk op uw facebook te reageren. Uit de informatie van het CGVS blijkt dat Apostle Johnson Suleman, waar u geregeld foto's van deelt er een erg anti-homoseksuele mening op nahoudt. Hij stelt dat christenen die het homohuwelijk steunen fout zijn omdat het Adam en Eva is die de oorsprong van de mensheid zijn en hij de Bijbel op de letter volgt, hij gaat zelfs verder door de zeggen dat deze christenen door associatie met homoseksuelen, de Anti-Christ worden (zie informatie administratief dossier). Ook de vrouw van de pastor waar u en uw vrouw naar kijken op youtube Bishop David Oyedepo blijkt er extreem homofobe redeneringen op na te houden. U bevestigt zelf dat u naar de diensten van deze Bishop David kijkt (CGVS 1 p. 30)

De homofobe mening van deze kerken stemt overigens overeen met de mening die uw vrouw oppert op het Commissariaat (CGVS 2 p. 12). Ze vindt dat het volledig tegen Gods wil is, en dat homo's in gevangenis horen, volgens de Bijbel. Ze stelt dat het niet "Adam and Steve" is maar "Adam and Eve", dat God Sodom en Gomorra om deze reden straft. Uw vrouw zegt u dat Gods medelijden gaat hebben als u "deze gewoonte" verlaat en u geneest (CGVS 2 p. 12). Tegenstrijdig hiermee is dat ze vindt dat u eigenlijk in een gevangenis thuishoort volgens God (CGVS 2 p. 12). U kan dan ook niet uitleggen waarom u, in België, bij een vrouw blijft die stelt dat homo's in de gevangenis thuishoren (CGVS 1 p. 36). **Echter, ook doorheen uw verklaringen sijpelen homofobe opmerkingen door.** Dit naast het feit dat u duidelijk denkt dat homoseksualiteit enkel om seks draait zoals hierboven uitgebreid besproken is en u de act een **zonde** vindt. Zo blijkt dat u homoseksualiteit verschillende malen op hetzelfde niveau als verkrachting stelt (CGVS 1 p. 12, p. 26, p. 30) of op het niveau van prostitutie, wanneer u stelt dat in België in de "rosse buurt" prostitués en homo's komen (CGVS 1 p. 36). Of stelt u dat niemand u van uw homoseksualiteit, uw "gay issue", af kan helpen (CGVS 1 p.30). Wat getuigt van een visie die overeenstemt met die van de preachers waar u foto's van deelt, namelijk dat mensen genezen kunnen worden van homoseksualiteit. Er zijn overigens meer tegenstrijdigheden, ook omtrent uw seksualiteit, met de verklaringen van uw vrouw, zo stelt zij dat ze naaktfoto's van mannen zag op uw telefoon in België (CGVS 2 p.13), iets dat u volledig ontkent (CGVS 1 p. 33). Uw vrouw stelt tevens dat jullie bijna enkel anale seks gehad hebben omdat u niet graag seks heeft met vrouwen, terwijl u dit – in expliciete bewoordingen - ook ontkent (CGVS 1 p.35), u houdt het op seks van "langsachter" (CGVS 1 p. 17, p.20). **Hieruit blijkt dat jullie niet dezelfde verklaringen hebben over jullie belevenis van gebeurtenissen in België of van jullie seksualiteit, in een huwelijk dat al jaren lang stand houdt, maar wel eerder gelijklopend zijn over homofobe opvattingen.** Gezien jullie dezelfde evangelische achtergrond hebben is dit niet onlogisch voor heteroseksuelen uit Liberia. Het feit dat u, als homoseksueel, dergelijke uitspraken doet, zonder enige nuance te leggen, doet afbreuk aan de claim die u legt op deze seksualiteit.

Hoewel u in de Senaat werkt, en zelf stelt veel van de Liberiaanse wet te weten (CGVS 1 p. 6), blijkt uw kennis over de wettelijke situatie van homoseksuelen en het politieke debat omtrent homoseksualiteit uiterst beperkt. U stelt dat "gay zijn" een misdaad is (CGVS 1 p. 27), u weet dan ook niet dat de huidige Liberiaanse wetgeving de act van sodomie beboet en bestraft, maar dat er geen wetten zijn die homoseksualiteit, het hebben van een relatie met iemand van hetzelfde geslacht, op zich bestraffen (zie informatie administratief dossier). Het is vreemd dat iemand die zelf stelt de Liberiaanse wet goed te kennen, deze niet kent over het feit dat hem het meeste aangaat, namelijk zijn eigen seksualiteit. Daarbij komt dat u niet op de hoogte bent van het politieke debat (CGVS 1 p. 27) waarin presidente Ellen Johnson Sirleaf verwikkeld is sinds ze in 2012 de Nobelprijs voor de Vrede ontvangen heeft en er hoop was dat zij als eerste het homohuwelijk in uw regio zou invoeren (zie COI administratief dossier). Veel Liberiaanse politici spreken zich sindsdien uit tegen homoseksualiteit (zie informatie administratief dossier). Echter, de enige homofobe politicus die u kent is Prince (J.), een persoon die u aan uw asielmotieven linkt, u geeft aan dat u die informatie heeft van een artikel dat op 1 november jongstleden verschijnt op de pagina FrontPage Africa (CGVS 1 p. 26). Het CGVS voegt dit artikel toe aan het administratief dossier. Nochtans linkt u deze man aan uw persoonlijke problemen, Henry vertelt u dat hij de neef van Prince (J.) is nadat jullie seks hebben (CGVS 1 p.22). Het feit dat u echter zelf aangeeft waar u die informatie over de mening van Prince (J.) vandaan haalt en het feit dat u tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken nergens vermeldt dat u in problemen komt met de familie van deze notoire warlord (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS vraag 5), versterkt het gesolliciteerde karakter van uw asielmotieven. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u hem niet eerder vermeldt, stelt u dat het is omdat u Prince (J.) niet kent. U stelt echter, meteen daarna, zelf dat u Prince (J.) al kent van in Liberia, van de Senaat (CGVS 1 p. 31).

Daar komt nog eens bij dat u denkt dat (J.) zo homofoob is geworden door de gebeurtenis met zijn neef, Henry (CGVS 1 p. 26). Enerzijds is hier geen COI over te vinden, anderzijds blijkt dat Prince (J.) er al een moorddadig verleden omtrent homo's op nahoudt. U kent bovendien de homofobe geschiedenis van Prince (J.) niet (CGVS 1 p.30). U weet niet dat Johnson effectief een Liberiaanse zanger vermoord heeft, net omdat deze gekend stond als homoseksueel (CGVS 1 p. 31), (zie informatie administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit niet weet stelt u enkel dat u "busy busy busy" was. Bovendien stelt u zelf dat (J.) een erg gewone naam is in Liberia (CGVS p. 11). Wat impliceert dat u weet dat het hebben van een zelfde achternaam tussen Henry en Prince (J.) louter toeval kan zijn. **Dit alles versterkt het vermoeden dat u pas recent informatie opgezocht heeft over Prince (J.) en pas recent besloot om deze aan uw asielmotieven toe te voegen. Over incidenten waarbij homoseksuelen gevisieerd worden stelt u dat u ze gezien heeft, maar u kan geen enkel concreet voorbeeld geven (CGVS 1 p. 27). Het valt ook op te merken dat blijkt dat uw vrouw net beter op de hoogte is van het politieke debat omtrent homoseksualiteit dan u.** Zij stelt zelf dat de huidige presidente het over homorechten gehad heeft en dat toen het land in opstand gekomen is (CGVS 2 p. 17). Ook zij stelt dat Prince (J.) door de gebeurtenissen met zijn neef anti-homo is geworden, sinds "1 november" (CGVS 2 p. 11), nochtans anderhalf jaar na de gebeurtenissen. Ook uw vrouw kent Prince (J.) van in de Senaat (CGVS 2 p. 11), maar vermeldt hem niet bij haar eerste interview (zie administratief dossier DVZ 1613711B, vragenlijst CGVS vraag 5). Dit draagt, ook al, bij aan het de ongeloofwaardigheid van deze toevoeging en jullie asielmotieven op zich. Vooral, omdat uw vrouw, erg opmerkelijk, verklaart dat Prince (J.) een man van God is (CGVS 2 p. 17), **hoewel ze weet dat hij een moordenaar is én jullie door de familie (J.) niet naar Liberia terug kunnen keren. Dit doet niet enkel afbreuk aan uw seksualiteit maar ook aan uw asielmotieven op zich.**

Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat uw homoseksuele geaardheid kan worden betwist, dat u geen homoseksuele gevoelens heeft en dat hierdoor uw asielmotieven op zich dus ook vervallen, gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw homoseksuele activiteiten en uw asielmotieven én die van uw vrouw hier volledig op gebaseerd zijn. Het CGVS merkt overigens op dat u, zoals hierboven al besproken is, uitermate vaag én tegenstrijdig bent over uw relatie met Henry (J.), die aan de grondslag van uw asielmotieven ligt. Tevens kan u niet stellen bij wie u onderduikt in de periode nadat Christopher (J.) op 21 juli 2015 naar jullie huis in de Steven Tolbert Estate komt, u houdt het op "ergens met mijn vrienden", nochtans essentieel omdat u vanuit die plaats de organisatie aanschrijft waardoor u een visum voor de Schengenzone krijgt (CGVS 1 pp. 13-14), ook uw vrouw weet niet waar u dan verblijft (CGVS 2 p. 10).

Over de door u neergelegde documenten merkt het CGVS op dat het uw medische toestand niet in vraag stelt, net als uw reisroute. Over de uitnodigingsbrief voor de conferentie in Parijs waardoor u een Schengenvisum krijgt, merkt het CGVS op dat de brief u gericht is op de dag dat u in Monrovia uw huis moet ontvluchten. Over de vele documenten die u indient om uw beide jobs aan te tonen merkt het CGVS op dat dit op zich uw asielmotieven niet ondersteunt. Over de foto van een truck waarvan u beweert dat het de uwe is (CGVS 1 p. 13), merkt het CGVS op dat dit niet aantoont dat de truck in brand is gestoken, noch dat het uw truck is. Uw huwelijksakte tot slot bewijst enkel dat u gehuwd bent met uw vrouw, het bewijst niets over jullie beweerde huwelijksproblemen aangaande uw seksualiteit.

Het CGVS concludeert dat u doorheen uw verklaringen overgaat tot het creëren van een afstand tussen uw eigen persoon en homoseksuele handelingen, u kan op geen enkele manier aantonen dat u daadwerkelijk een dergelijk leven in Liberia, noch in België heeft geleid. **Kortom, uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u geen man met homoseksuele gevoelens bent die een persoonlijke vervolging moet vrezen in Liberia."**

Gezien de homoseksualiteit van uw man niet als aannemelijk wordt beschouwd, zoals uitgebreid besproken in de beslissing hierboven, en zijn asielmotieven bijgevolg vervallen, vervallen de uwe ook. U kan dan ook niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut.

Over de documenten die u indient merkt het CGVS op dat het uw reisroute niet in twijfel trekt, noch uw positie in de Liberiaanse Senaat, maar dat beiden geen bijdrage leveren aan de door u ingeroepen asielmotieven, die gerelateerd zijn aan deze van uw man. Over uw huwelijksakte stelt het CGVS dat het uw huwelijk op zich niet in twijfel trekt, wel uw huwelijksproblemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. De verzoekschriften

3.1.1. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift in een eerste middel op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de voormeld wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, *“o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout”* en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoeker stelt dat de vluchtelingenstatus aan hem ten onrechte geweigerd werd. Hij verliet Liberia omdat een normaal en menswaardig leven daar voor hem onmogelijk was. De toestand werd onhoudbaar en er was geen andere uitweg dan het land verlaten.

Verzoeker realiseert zich dat hij bij het CGVS bij momenten misschien wat theatraal en bombastisch overkwam. Dat is echter nu eenmaal zijn persoonlijkheid en zijn karakter. In geen geval wilde hij zich anders voordoen dan hij is.

Dat zijn verklaringen nagenoeg uitsluitend betrekking hadden op het fysieke aspect, ondermijnt volgens verzoeker zijn profiel niet. Verzoeker wenst aan te halen dat hij, rekening houdend met zijn persoonlijkheid en capaciteiten, wel degelijk het emotionele en gevoelsmatige aspect van zijn leven als homoseksuele man heeft aangehaald tijdens het gehoor. Dat hij niet op alle vragen kon antwoorden, heeft te maken met het feit dat hij geen emotioneel type is en dit ook nooit aangeleerd kreeg binnen zijn familie en binnen de Afrikaanse, Liberiaanse samenleving waarin praten over homoseksuele gevoelens taboe is. Uiteraard heeft verzoeker homoseksuele gevoelens. Hij heeft ze alleen zijn hele leven vakkundig onderdrukt uit zelfbehoud. Verweerder hield met het voorgaande onvoldoende rekening en mocht niet verwachten dat verzoeker op enkele uren zomaar ineens zijn homoseksuele gevoelens op tafel zou kunnen gooien.

Verzoeker zit met zichzelf in de knoop omdat hij een overtuigd christen is. Net daarom beperkte hij zijn verklaringen bij het CGVS veelal tot het fysieke aspect. Dit vergt de minste mentale inspanningen.

Verzoeker legt thans expliciete homoseksuele pornografische foto's neer die niets aan de verbeelding overlaten. Deze werpen een ander licht op de zaak. Het CGVS zal moeten toegeven dat het een verkeerde beoordeling van verzoekers dossier maakte.

Verzoeker bevestigt dat hij een devoot christen is. Het maakt hem niet uit of hij een katholieke, dan wel een evangelische dienst bijwoont. Van belang voor hem is zijn geloof in Jezus. Verzoekers echtgenote is minister in de evangelische kerk. Voor haar is het onderscheid wel belangrijk. Verzoekers innerlijke religieuze overtuiging zorgt ervoor dat hij met zijn echtgenote en met zichzelf in conflict is geraakt. Hij voert een dagelijkse en voortdurende innerlijke strijd met zichzelf. Mede door zijn devotie, kan verzoeker niet zomaar open over zijn homoseksuele verlangens en emoties spreken. Dit voelt als een verraad ten opzichte van zijn religie.

De facebookberichten van verzoeker en zijn echtgenote bevestigen verder het relaas. Hiermee trachtten zij naar de buitenwereld toe een beeld te scheppen dat de geruchten over homoseksualiteit niet waar zijn. Het CGVS interpreteerde dit helaas verkeerd. Het is duidelijk dat verzoeker met een masker door het leven gaat en een dubbelleven leidt. Hij tracht in de ogen van de Liberiaanse samenleving als devoot christen het pad van Jezus te volgen maar hij vervalt herhaald terug in zijn zondig leven en moet telkens om vergiffenis van zijn zonden vragen aan God.

Het CGVS heeft de relatie tussen verzoeker en Henry J. verkeerd geanalyseerd. Eveneens ziet het CGVS ten onrechte tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn echtgenote. Zij bedoelden uiteraard allebei anale seks. Alle overige weigeringsmotieven zijn veel te ver gezocht en kunnen evengoed in het voordeel van verzoeker worden opgevat.

Verzoeker slaagde er niet in zijn belofte aan zijn echtgenote te houden. Daarom kwamen zij onlangs tot het besluit dat het beter zou zijn *“om tijdelijk uit elkaar te gaan”*.

Verzoeker stelt dat hij minstens een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

3.1.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker een aantal foto's bij het verzoekschrift (bijlagen 2-5).

3.2.1. Verzoekster sluit zich in haar verzoekschrift vooreerst volledig aan bij het verzoekschrift van verzoeker.

Verzoekster vergaf verzoeker bij aankomst in België aangezien hij beloofd had te veranderen. Deze belofte werd echter niet lang na aankomst verbroken. Op 25 maart 2017, drie weken na de beslissing van het CGVS, vond verzoekster expliciete homoseksuele en pornografische foto's op de gsm van verzoeker. Zij stuurde deze naar zichzelf en legt deze neer. Uit de foto's blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker homoseksueel is.

Verzoekster stelt dat het CGVS bovendien ten onrechte geen rekening hield met de culturele en religieuze achtergrond van verzoeker. Dat verzoeker enkel verwijst naar het fysieke aspect wijst erop dat hij met zichzelf in de knoop zit en zich hiervoor schaamt. Volgens zijn diepe religieuze overtuiging en de Liberiaanse samenleving is homoseksualiteit onrein. Het is tevens niet verwonderlijk indien hij zijn gevoelens niet durft bekennen voor zijn vrouw. Dat verzoeker niet uitweidde over zijn geaardheid betekent dus niet dat hij geen gevoelens voor een man kan hebben en enkel uit is op fysieke contacten.

Het CGVS tilt eveneens ten onrechte zwaar aan de vermeende homofobe reflectie in hoofde van verzoeker. Er zijn linken naar Evangelische gemeenschappen teruggevonden op verzoekers facebook. Deze boodschappen werden gepost om de geruchten over zijn homoseksualiteit te ontkrachten. Dit verklaart ook de berichten op verzoeksters facebook. Met de berichten wilden verzoeker en verzoekster zichzelf beschermen tegen de homofobe Liberiaanse omgeving.

Het CGVS concludeert eveneens ten onrechte dat er geen aanwijzingen van huwelijksproblemen zijn. Verzoekster geloofde aanvankelijk dat haar man ervoor gekozen had om zich terug te 'beker' tot de heteroseksualiteit. Omwille van haar geloofsovertuiging ging zij ervan uit dat homoseksualiteit een ziekte is die genezen kan worden indien de persoon in kwestie dat zelf wilt. Verder had zij de plicht om haar man te steunen in goede en kwade dagen. Zij hoopte dan ook dat haar man zich bekeerd had. Dit betekent echter niet dat er geen huwelijksproblemen zijn. Integendeel beseft verzoekster na het ontdekken van de foto's op 25 maart 2017 dat haar man niet wilde genezen en dat hun huwelijk niet te redden valt. Zij besloot dan ook een andere advocaat onder de arm te nemen dan haar echtgenoot. *"Indien zij het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming zou krijgen, wenst zij uit de echt te scheiden van de heer (B.)".*

Verzoekster herhaalt dat de bijgebrachte foto's enige twijfel ontegensprekelijk weerleggen. In tegenstelling met wat het CGVS besliste, koestert verzoekster wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekster legt een bericht van haar zus neer van 30 maart 2017 waarin bevestigd wordt dat de kinderen veilig zijn doch eveneens aangegeven wordt dat er mannen aan het rondvragen waren in de buurt van de voormalige gezinswoning.

Verzoekster vreest terecht dat de Liberiaanse autoriteiten haar onvoldoende zullen kunnen beschermen. Zij wijst nog op de situatie voor homoseksuelen in Liberia.

Indien de Raad over onvoldoende gegevens zou beschikken om tot een beslissing te komen, vraagt verzoekster in ondergeschikte orde om het dossier terug over te maken aan het CGVS.

3.2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift: enkele foto's (bijlage 3), een bericht van haar zus (bijlage 4), informatie over de situatie voor homoseksuelen in Liberia (bijlagen 5-6) en het verzoekschrift van verzoeker (bijlage 7).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.3. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van problemen die zouden zijn voorgesproten uit de homoseksuele geaardheid van verzoeker.

Verzoeker stelt in dit kader in het verzoekschrift dat hij in Liberia geen normaal en menswaardig leven kon leiden, de toestand onhoudbaar was en er geen andere uitweg was dan zijn land te verlaten. De geloofwaardigheid van de voorgehouden vrees wordt echter op ernstige wijze ondergraven door verzoekers bijzonder laattijdige asielaanvraag na aankomst in Europa. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent met recht gemotiveerd:

“Bovendien vraagt u, voor iemand die op zoek is naar internationale bescherming, laattijdig asiel aan in België. U stelt dat u niet weet dat u op de luchthaven of bij binnenkomst in een land asiel moet aanvragen (CGVS 1 p. 16). U bent al bijna acht maanden in België wanneer u asiel aanvraagt. Hiervoor legt u de verantwoordelijkheid bij iemand anders, ene Daniel (C.), een man die u in Brussel-Zuid ontmoet en die u een tijdlang opvangt (CGVS 1 pp. 15-16) in Antwerpen. In eerste instantie stelt u dat hij al na twee maand sterft, wat de acht maand nog niet verklaart, erna stelt u dat u sinds het vervallen van uw visum binnenblijft, tot Daniel, die dan blijkbaar niet meer dood is, u het huis uit zet wanneer uw geld op is en u asiel aanvraagt, in Brussel, omdat u niet op straat kan leven. Naast de tegenstrijdigheid die hieruit blijkt, blijkt hier tevens uit dat u zelf verklaart pas asiel aan te vragen wanneer u geen bestaansmiddelen meer heeft.”

Verzoekende partijen laten deze motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen, gedurende acht maanden talmde alvorens asiel aan te vragen en ter verklaring hiervan tegenstrijdige verklaringen aflegde, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen voeren evenmin enig dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende motieven:

“Het CGVS merkt op dat u tijdens uw gehoor vaak overgaat tot het terugkaatsen en ontwijken van vragen. Hoewel u gewezen wordt op het feit dat het uw plicht is om mee te werken (CGVS 1 p. 3), probeert u hier duidelijk aan te verzaken. Zo gaat u over tot verklaringen als dat u liever in België, tot in het lokaal toe, sterft dan dat u teruggaat naar Liberia (CGVS 1 p. 12, p. 15, p. 35) of gaat u smekend op uw knieën zitten (CGVS 1 p. 38). U stelt zelfs zelf soms letterlijk vragen aan de protection officer die uw dossier behandelt (CGVS 1 p. 29) of u zegt ten onrechte dat hij niet alles typt wat u zegt wanneer u geconfronteerd wordt met omissies bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS 1 p. 34). Uit dit alles blijkt dat u bewust probeert om een invloed uit te oefenen op de manier waarop u gehoord wordt bij het CGVS.”

Dat het in zijn aard ligt om theatraal en bombastisch te doen, doet er geen afbreuk aan dat in hoofde van verzoeker de nodige medewerking mocht worden verwacht. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten.

Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Verder wordt omtrent verzoekers voorgehouden geaardheid in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

*“Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel of biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. **Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit of biseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Echter u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u een man met homoseksuele gevoelens uit Liberia bent, hoewel u uitgebreid de kans er toe kreeg.** Ten eerste, wanneer u het over uw eigen seksualiteit heeft, creëert u steeds een **afstand** door te spreken in termen als “gewoonte” (CGVS 1 p.18, p. 35, p. 37), “issue” (CGVS 1 p. 30, p. 36) of “attitude” (CGVS 1 p. 21) . Hieruit blijkt al duidelijk dat u gefocust bent op de act en niet op het gevoelsleven dat er onlosmakelijk mee gepaard moet gaan met uw achtergrond. U ontwijkt dan ook eerst de vraag over uw **seksuele identificatie**, door te stellen dat het moeilijk is om er over te praten in Liberia en u er daar niet open over kan zijn. Meteen plaatst u een persoonlijke identificatie in de maatschappij, extern dus, door te stellen dat u bij identificatie uw leven riskeert. Nochtans wordt u duidelijk gemaakt dat het om persoonlijke beleving, los van maatschappelijke problemen gaat. Wanneer u dan gevraagd letterlijk wordt of u zich als homoseksueel identificeert stelt u van wel. Bij vragen ter verduidelijking stelt u dat u zich identificeert als een homoseksuele man die niet enkel aangetrokken is tot mannen (CGVS 1 pp.8-9). U weet dit sinds 2003, toen u 18 was (CGVS 1 p. 9, p.23). Toch stelt u verderop dat u, bij de keuze voor de toekomst, met een man wil zijn (CGVS 1 p. 24), iets wat aantrekking tot beide geslachten dan weer minimaliseert. U blijft dan ook uw seksualiteit het gehele gehoor in het midden houden, pas bij letterlijke vragen blijkt u er een richting aan te geven. U stelt dat uw gevoel voor mannen “meer” is dan voor uw eigen vrouw, u voelt zich beter bij mannen (CGVS 1 p. 17). U Voelt zich niet comfortabel bij uw vrouw, als u het vergelijkt met uw mannelijke “vrienden” (CGVS 1 p. 20). Verderop heeft u het er dan enkel over dat u “into andere dingen” in de context van uw vrouw (CGVS 1 p.33). En stelt u dat uw gevoelens [voor mannen] hoger zijn dan voor vrouwen (CGVS 1 p. 36). U stelt dat u met uw vrouw nooit “normale” seks zoals een man en vrouw samen hebben (CGVS 1 p. 35). U heeft seks met uw vrouw “van langsachter” (CGVS 1 p. 17, p. 20). U bent dan ook nooit verliefd geweest op uw vrouw (CGVS 1 p. 21), u bent door uw ouders bij haar gezet, op mannen wordt u dan weer wel verliefd (CGVS 1 p. 21). Liberianen denken dat homo’s niet van vrouwen houden, daarom bestaat de notie om van beide geslachten te houden daar niet, u huwt dus om uw “attitude” te beschermen (CGVS 1 p. 21) en uw leven te redden (CGVS 1 p. 36). Nochtans stelt u tevens dat u uw vrouw al van tijdens uw highschool periode kent als vriendin (CGVS 1 p. 20), dit spreekt toch enigszins tegen dat uw ouders u bij haar gezet zouden hebben. Zo lijkt het eerst alsof u in een huwelijk stapt, door uw ouders, en meteen er na, als eigen keuze, het huwen met een vriendin uit zelfbescherming.*

*U heeft het steeds over hoe moeilijk het is voor homoseksuele mannen in Liberia. Echter, u denkt er zelfs nooit aan om Liberia te verlaten om uw seksualiteit open te beleven, zonder het probleem dat u is overkomen, zou u gebleven zijn (CGVS 1 pp.21-22). Hier houdt u het dus op een **erg passieve kijk op uw eigen seksualiteit**. Doorheen het gehoor blijft u herhalen dat u enkel bij uw vrouw blijft voor de kinderen en als zij zou kiezen om weg te gaan u het niet zou tegengaan (CGVS 1 p. 17, p. 22, p. 25, p.36). **Ook dit is op zijn minst gezien een passieve houding voor iemand die verklaart in de toekomst met een man te willen zijn (CGVS 1 p. 24) en zelf, tegenstrijdig, graag vrij zou zijn en een vriend zou willen ontmoeten zoals je een vrouw ontmoet, zonder bedreiging of angst, u zou daar heel trots op zijn (CGVS 1 p. 26).** Nochtans heeft u voordien gezegd dat u er nooit aan dacht om Liberia te verlaten om uw seksualiteit op deze manier te beleven. U heeft in België echter al een vriend, u stelt dat u Jimmy, de man waar u in België een verhouding mee heeft, zou huwen, als hij het vraagt en als uw vrouw van u weg zou gaan (CGVS 1 p. 25). Ook hier gaat het dus om de **keuze van iemand anders**. Dus hoewel u zelf stelt dat u vrij wil zijn, neemt u de kans, eens u in België -in een open samenleving- bent, niet. U creëert constant een **afstand** tussen uw persoon en de beslissingen omtrent uw persoonlijk en relationeel leven die u bij andere mensen legt. Zo schuift u de verantwoordelijkheid voor uw eigen leven en uw eigen keuzes volledig van u af. Tegelijk creëert u hiermee een afstand tussen uw werkelijke leven met uw vrouw en uw vermeende homoseksuele activiteiten.*

Dit is opmerkelijk voor iemand die zijn hele leven zijn gevoelens heeft moeten beleven in het geheim en in België de kans heeft om een open beleving na te streven. Het feit dat u uw vrouw als dekmantel ziet enerzijds en bij haar blijft voor uw kinderen, ook al zijn die niet in België, anderzijds, lijkt dan ook louter

een manier om u niet diepgaand te moeten verantwoorden voor de vaagheden in uw verklaringen omtrent uw vermeende homoseksualiteit. Het CGVS merkt hier bijkomend bij op dat uw vrouw stelt dat ze, als ze een bewijs gehad zou hebben voor God, van u gescheiden zou zijn, omdat ze al die jaren in Liberia dacht dat u haar bedroog met vrouwen en ze u zelfs achtervolgd heeft met de auto om dit te kunnen bewijzen (CGVS 2 pp.12-15). Ze had nooit een vermoeden van uw seksualiteit, toch vreemd gezien ze zelf ook stelt dat u bijna nooit "normale seks" met haar wil, enkel anaal verkeer en dat ze wist dat u niet graag seks heeft met vrouwen, enkel als u geforceerd wordt en ze u steeds naar mannen zag gaan wanneer ze u volgt met de auto (CGVS 2 pp. 12-13). Uw vrouw krijgt bovendien zelf te horen van Christopher (J.) dat u seks gehad heeft met zijn zoon Henry (CGVS 2 p. 9). Hoewel blijkt dat ze nu dus voldoende bewijs heeft, komt ze u toch vervoegen in België, louter en alleen omdat u haar vanuit België gezegd heeft dat u uw "attitude" zou veranderen (CGVS 2 p. 8, p. 13). Iets wat u volgens haar dus duidelijk nalaat in België, ze stelt dat u weer in de fout gaat, uw vrouw stelt te weten dat u met een man afspreekt (CGVS 2 p. 14) en ze vindt foto's van mannelijke konten op uw telefoon (CGVS 2 p.13). Uw vrouw is dus van oordeel dat u de "duivel" nog in u heeft (CGVS 2 p. 15), hoewel ze erg lang op u inpraat. Uw vrouw neemt zelfs een advocaat in Liberia onder de hand (CGVS 2 p. 13). Deze stelt haar dat ze geduld moet hebben, toch vreemd gezien de schaamte en het taboe (CGVS 2 p. 11, p. 13, pp. 16-17) rond jullie situatie in Liberia, waar er op zijn minst geruchten over jullie zijn (CGVS 2 p. 12). Ook zij laat dus in het midden of jullie bij elkaar gaan blijven of niet en schuift de verantwoordelijkheid voor de keuze van zich af. Ze stelt nog liefde voor u te hebben, nog verliefd (CGVS 2 p.8) te zijn zelfs en voor u te koken omdat u diabetes heeft (CGVS 2 p. 15). **Dit wijst toch op een erg groot engagement van haar kant, iets wat ingaat tegen haar andere verklaringen omtrent jullie relatie.**

(...)

Uw vrouw is ontgoocheld (CGVS 2 p.8) en stelt dat ze van u zal scheiden als u niet verandert (CGVS 2 p. 15), hoewel ze eerst stelt dat ze van u zal scheiden als er bewijs is, iets wat er dus duidelijk wel is. **Ook zij legt de verantwoordelijkheid voor deze keuze dus niet bij zichzelf.** Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat jullie beiden erg ontwijkend antwoorden op de uitgebreide vragen naar de toekomst van jullie relatie. **Het CGVS kan dan ook vermoeden dat u geen huwelijksproblemen, voortkomend uit uw seksualiteit, heeft met uw vrouw.** U kan dan ook **niet aannemelijk maken dat u een man bent die vooral homoseksuele gevoelens heeft die al jarenlang met tegenzin een heteroseksuele relatie heeft.** Wanneer u gevraagd wordt hoe u zich voelt in die tien jaar huwelijk met uw vrouw in Liberia, ontwijkt u zelfs eerst de vraag door te stellen dat u een CEO bent en de vraag maar aan uw vrouw gesteld moet worden, wanneer de vraag opnieuw gesteld wordt, heeft u het meteen weer over seks, en de act van "langsachter" doen (CGVS 1 p. 20)

U krijgt echter toch uitgebreid de kans om het over uw gevoelens te hebben. Voor een gehuwde homoseksueel in een erg homofoob land (zie COI administratief dossier) als Liberia, waar u het gevaar bij de mede Liberiaan situeert (CGVS 1 p. 12, p.27); **kan u op geen enkel moment het oppervlakkige overstijgen of blijf geven van ook maar enige interne reflectie.** U stelt dat u een Afrikaanse mentaliteit heeft en daarom, uit schaamte, niet over uw gevoelens kan praten (CGVS p. 36). **Ook hier creëert u een afstand met uw eigen verklaringen, alsof u de verantwoordelijkheid er voor wil ontlopen.** U stelt dat u het door deze culturele verschillen niet kan, u krijgt de kans de culturele verschillen en gevoelens uit te leggen maar daar slaagt u niet in (CGVS 1 p. 38). Het CGVS kan echter niet anders dan vaststellen dat u zich erg open opstelt op het vlak van seks op zich, hierdoor blijkt dat u net weinig gêne vertoont, als u werkelijk schaamte ondervindt, zou dit logischerwijs op beide vlakken moeten zijn. Bij de vraag naar uw ontdekking op jonge leeftijd stelt u meteen dat het "goed" en "normaal" voelt en dat u van uw gevoelens houdt (CGVS 1 p. 19). Deze ontdekking verloopt dat ook opmerkelijk probleemloos. Wanneer u gevraagd wordt of u zich op jonge leeftijd anders voelt stelt u "Nee, ik voelde me niet anders over niets, nee ik heb het graag, er is geen verschil in, ik was niet gehuwd (CGVS 1 p. 23)." **U maakt dan ook telkens een strikte dichotomie tussen uw eigen "goede, comfortabele" (CGVS 1 p. 20, p. 36) of zelfs "trotse" (CGVS 1 p. 24) gevoel, en de maatschappij, die het als iets slecht beschouwt (CGVS 1 p. 36).** Waarbij u voorbijgaat aan het feit dat u deel uitmaakt van die maatschappij en deze gevoelens dus sowieso internaliseert. Bij confrontatie hiermee stelt u zaken als, "je moet het ontwikkelen" (CGVS 1 p.21), zonder hier dieper op in te gaan. Hieruit lijkt alsof u denkt dat homoseksualiteit aan te leren valt. Door uzelf buiten de maatschappij te plaatsen en het gevoel als een "privé gevoel" te omschrijven dat in stilte beleefd wordt (CGVS 1 p. 19), gaat u al weer voorbij aan uw verantwoordelijkheid om aan te tonen hoe het voor u persoonlijk is om in dergelijke maatschappij homoseksuele gevoelens te hebben. Wanneer u het over uw gevoelens moet hebben, zegt u echter zaken als "ik kom niet, ik blijf maar drie minuten [met vrouwen]", maar u het reduceert tot een puur seksuele beleving, bij mannen voelt u zich dan ook veel meer comfortabel (CGVS 1 p. 36). U bent een Afrikaanse man, dus u doet "het" graag, u heeft het graag, wat er na komt, komt.

De gevolgen houden u niet tegen om het te doen (CGVS 1 p. 20), maar u kan daar geen enkele interpsychologische plaats aan geven. Ook wanneer u het over eerste liefdes heeft is het puur seksueel (CGVS 1 p. 23)."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Waar zij herhaald wijzen op de Afrikaanse en Liberiaanse cultuur en samenleving en verweerder verwijten dat hiermee geen rekening gehouden werd, blijkt uit het voorgaande dat hiermee in de voormelde motieven terdege rekening gehouden wordt.

Dat verzoeker niet over zijn geaardheid durfde te spreken uit schaamte en omdat hij zijn gevoelens altijd zou hebben onderdrukt, kan evenmin worden aangenomen. Hij beweerde namelijk reeds tientallen homoseksuele partners en relaties te hebben gehad. Bovendien stelde hij zich op het vlak van seks op zich erg open op en schrok hij er blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing geenszins voor terug om hierover in expliciete bewoordingen uit te weiden. Dat hij het niet zou hebben aangedurfd om ook over zijn gevoelens te praten, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen.

De loutere herhaling van de verklaring dat verzoeker aan verzoekster had beloofd te veranderen doch deze belofte reeds snel verbrak, is verder hoegenaamd niet van die aard dat zij afbreuk doet aan de voormelde, omtrent deze verklaring en de overige gezegden van verzoekende partijen gedane vaststellingen. In zoverre verzoekende partijen verder trachten te laten uitschijnen dat verzoekster slechts op 25 maart 2017 op de hoogte zou zijn gekomen van de escapades van verzoeker, blijkt het tegendeel bovendien genoegzaam uit de voormelde verklaringen van verzoekende partijen.

Dient overigens te worden vastgesteld dat verzoekster in haar verzoekschrift andermaal de verantwoordelijkheid voor haar keuzes buiten zichzelf legt, waar zij aangeeft:

"Indien zij het statuut van vluchteling of subsidiaire bescherming zou krijgen, wenst zij uit de echt te scheiden van de heer (B.)".

Indien verzoekster werkelijk wenste te scheiden van verzoeker, kon worden verwacht dat zij dit niet zou laten afhangen van zulke externe factoren en dat zij daartoe zelf en uit eigen beweging de nodige stappen zou ondernemen. Tevens kan opgemerkt worden dat verzoekster, indien zij uit de echt zou scheiden van verzoeker, zich distantieert van verzoeker en aldus ten aanzien van derden geen vrees voor vervolging meer zou kunnen laten gelden.

Daarenboven leggen verzoekende partijen tegenstrijdige, en bijgevolg andermaal ongeloofwaardige verklaringen af over hun gemeenschappelijke toekomst. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift – hoewel zij zich hiernaar blijkens het voorgaande niet gedraagt – namelijk dat zij voor zichzelf zou hebben besloten dat haar huwelijk niet meer te redden valt en dat zij wenst te scheiden. Volgens hetgeen verzoeker stelt in het verzoekschrift zouden verzoeker en verzoekster gezamenlijk echter slechts hebben besloten dat het beter zou zijn *"om tijdelijk uit elkaar te gaan"*. Deze laatste beslissing lijkt op de beweerde geaardheid van verzoeker en de door verzoekende partijen geschetste voorgeschiedenis en problemen bovendien hoe dan ook weinig zinvol.

Waar verzoekende partijen ter verklaring van één en ander meermaals verwijzen naar en de nadruk vestigen op verzoekers religie, dient daarenboven te worden vastgesteld dat zij volledig voorbijgaan aan de volgende motivering:

*"Bovendien probeert u uw religie achter te houden ten opzichte van het Commissariaat. U stelt vanaf het begin van het gehoor dat u **katholiek** bent, iets wat u ook verklaard heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie administratief dossier, verklaring DVZ punt 9), u krijgt de kans om dit te verduidelijken, waarop u stelt dat u met dezelfde manier van devotie als in België is. u bent een praktiserend christen, uit een gelovige familie, en uw geloof heeft een grote invloed op u als persoon (CGVS 1 pp. 4-5). Uw vrouw verklaart echter dat **jullie Pentacostal (Evangelisch) zijn, ze erg religieus is, en zij zelfs minister is (CGVS 2 p.4, p. 12)**. Wat er op wijst dat zij een belangrijke rol in jullie kerkgemeenschap vervult. Zij stelt letterlijk dat u niet katholiek bent wanneer ze er mee geconfronteerd wordt, ze stelt zelfs dat ze niet van de katholieke manier van devotie houdt (CGVS 2 p. 5). Ze stelt dat jullie in België samen naar diensten van Bishop David Oyedopo kijken online (CGVS 2 p. 4). Ook hier zijn jullie verklaringen dus tegenstrijdig, iets wat opnieuw afbreuk doet aan uw algehele geloofwaardigheid. Wanneer u met dit verschil in stroming geconfronteerd (CGVS 1 pp. 28-29) wordt, gaat u over tot te stellen dat voor Afrikanen alles hetzelfde is, dat er één god, één Jezus is. U stelt dat de dienst die u bijwoont in de katholieke kerk van Lanaken hetzelfde is als in Afrika (CGVS 1 p. 29).*

Wanneer u er op gewezen wordt dat de devotie anders is, en u om meer uitleg gevraagd wordt, antwoordt u louter, dat u vragen wil stellen aan de protection officer, om te zien hoe die zich dan zou voelen (CGVS 1 p. 29). U probeert dus uw eigen religieuze beleving te minimaliseren en het geven

van een verantwoording te ontwijken. Wanneer u dan ook gevraagd wordt of u **meer over uw religie en dan vooral over uw seksualiteit binnen deze religie kan vertellen**, stelt u van "uw gevoelens" houdt, en eerlijk moet zijn ten opzichte van uzelf en dat u niet weet wat de andere personen er van vinden (CGVS 1 p. 19), ook hier schuift u de u verantwoordelijkheid van zich af. U stelt dat enkel God perfect is. U stelt dan ook meteen homoseksualiteit op dezelfde hoogte van andere zonden, waar u voor vergeven kan worden. Zo lijkt het alsof u vindt dat u van uw homoseksualiteit af kan raken en gaat u weer louter uit van het feit dat het een seksuele act is eerder dan een duurzaam gevoel. U vraagt God echter niet om u van het "gay issue" af te helpen, niemand kan u er immers van af helpen, u vraagt hem enkel zijn blessing en vergiffenis (CGVS 1 p. 30). Omdat u een man bent kan u alles doen en erna god om vergiffenis vragen, elke mens heeft een gevecht stelt u en de bijbel stelt dat men moet vergeven en vergiffenis vragen (CGVS 1 p.30). Dit alles is oppervlakkig en vooral ontwijkend te noemen, er komt geen enkele diepgaande interne reflectie aan te pas, u legt, hoewel u uitgebreid de kans krijgt, niet uit wat het gevecht dan is, iets dat toch verwacht kan worden van iemand in uw positie als beweerde gelovige homoseksueel."

De boude bewering dat het voor verzoeker niet uitmaakt welke strekking van het christendom hij aanhangt, kan gelet op zijn voorgehouden diepgewortelde innerlijke religieuze overtuiging en devotie bezwaarlijk ernstig worden genomen en doet geen afbreuk aan het voorgaande. Hoe dan ook verklaren verzoekende partijen hiermee niet waarom verzoeker blijf gaf van een totaal gebrek aan diepgaande interne reflectie in verband met zijn vermeende geaardheid en zijn geloof.

Verzoeker legde bovendien ongeloofwaardige verklaringen af over de homoseksuele relaties die hij beweerdelijk zou hebben gehad. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

"U stelt dus dat u dertig relaties met mannen heeft gehad, maar nooit duurzaam, het gaat om een maand of twee, maximum drie, omdat het niet werkt als met vrouwen, u stelt dat het vriendschap is. U heeft echter in totaal vijf stabiele relaties met vrouwen (CGVS 1 pp. 9-10). U huwt op uw twintigste, dus uw andere vier relaties situeren zich in high school. Sinds uw huwelijk onderhoudt u echter korte relaties met mannen, zonder medeweten van uw vrouw (CGVS 1 p. 10). U heeft een relatie met Henry (J.), u kan echter niet overgaan tot geloofwaardige verklaringen omtrent zijn persoon en de verhouding tussen jullie. U begint deze te duiden met een tegenstrijdigheid, door het eerst over een lange vriendschap te hebben en meteen erna te stellen dat het nog geen twee maanden geduurd heeft (CGVS 1 pp. 10-11). Ook op uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u echter dat u al een "heel lange vriendschap" met Henry gehad heeft, voor de problemen komen (zie vragenlijst CGVS vraag 5, administratief dossier). Verder blijkt dat jullie elkaar begin juni ontmoetten en dat Henry al midden juni in de problemen komt waarna u geen contact meer heeft. Dit is dus nog minder qua tijdsperiode (CGVS 1 p.15, pp. 10-11, pp. 30-31). Deze tegenstrijdigheden op zich wijzen al op het ongeloofwaardig karakter van deze relatie. Daarbij komt dat u ook niet veel over Henry kan stellen, hoewel u stelt "erg close" te zijn (CGVS 1 p.31). U weet niet wat er met hem gebeurd is nadat hij u verraden heeft aan zijn vader en gemarteld is (CGVS 1 p. 15, p. 31). U stelt dat hij 25 is, een lichte huid heeft, bij zijn ouders woont en Communicatie studeert. Over zijn persoonlijkheid raakt u niet verder dan dat hij een respectvol persoon is, die het serieus meent met zijn studies (CGVS 1 p. 32). Over Jimmy kan u stellen dat hij een Afghaanse Irakees is die al een twee- of drietal jaar in België is en in Maasmechelen woont. Jullie drinken samen en jullie doen "jullie zaken". U weet niet of hij een vluchteling is. (CGVS 1 pp. 18-19). Wanneer u gevraagd wordt hoe zijn persoonlijkheid dan is stelt u boudweg, dat hij naar de Nederlandse les gaat (CGVS 1 p. 33), de vraag moet u drie keer gesteld worden voor u, vaagweg stelt, dat hij zorgend en lief is (CGVS 1 p. 33). U vermeldt nog twee andere mannen waar u een verhouding mee had, James Do, uw eerste contact met een man (CGVS p. 21), u was verliefd op hem, maar u kan enkel stellen dat hij nu in de VS woont, en wanneer u gevraagd wordt hoe het was om in de context van high school een relatie te hebben, vraagt u 'de seks?'. U wordt gevraagd naar gevoelens, maar u kan enkel stellen dat u hem graag had omdat hij een dikke jongen was. In 2004 leert u Randall (B.) kennen bij een basketgame, u blijft 2 maand en 2 weken samen, over hem stelt u dat hij een "goede jongen" was omdat hij een "good cocksucker" is (CGVS 1 p. 24-25). **Bij geen enkele van uw relaties met mannen overstijgt u, of het puur seksuele, of het puur omstandigexterne door het te hebben over uiterlijkheden en bijkomende factoren als studies.**"

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. De louter algemene bewering dat de relatie tussen verzoeker en Henry verkeerd werd geanalyseerd kan namelijk hoegenaamd niet volstaan om de motivering inzake deze relatie te ontkrachten. Voor het overige laten verzoekende partijen de voorgaande motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen ook volledig onverlet waar gesteld wordt:

"Ook uw risico-inschatting blijkt ondermaats, u stelt dat u, in Liberia, "discrete" signalen geeft om andere homo's te ontmoeten. Hoewel het CGVS niet ontkent dat dergelijke signalen kunnen bestaan,

blijkt uw signaal wel erg expliciet. U stelt dat u dichtbij mannen komt en letterlijk in hun geslachtsdeel knijpt.

Wanneer u er op gewezen wordt dat dit helemaal niet discreet is, stelt u simpelweg dat u dat bij alle mannen kan doen en als ze “komen”, dan gaat u het weten (CGVS 1 p. 20). Deze extreme openheid, die opnieuw louter om seks draait, is erg ongeloofwaardig in de context die u zelf als gevaarlijk omschrijft voor homoseksuelen (CGVS 1 p. 22). Bovendien heeft u seks met Henry in uw auto of truck of in hotels en motels (CGVS 1 p.20) in Buchanna, het dorp van zijn vader. U blijft vaag, u kan geen enkele naam van een hotel of motel geven. Echter, vooral, u kan geen uitleg geven over het risico (CGVS 1 p. 32-33) dat u hiermee neemt, beide zijn semi-openbare plaatsen. Uw enige uitleg is dat het een ‘rurale regio’ is en dat het kleine hotels met weinig mensen zijn. Dit is natuurlijk geen afdoende uitleg, vooral omdat u tevens stelt dat u in al die jaren in uw contacten met mannen afspraken in de auto of in een hotel (CGVS 1 p. 33), zonder ook maar enige voorzorgsmaatregelen uit de doeken te doen. Ook dit draagt bij aan de ongeloofwaardigheid van uw vermeende seksualiteitsbeleving in Liberia. **Ook in België is uw beleving van homoseksualiteit beperkt te noemen.** U gaat in België niet op zoek naar hulp bij organisaties, of contact in homo-ontmoetingsplaatsen, u kent één ontmoetingssite, die niet exclusief voor homoseksuelen is, namelijk Twoo (CGVS 1 p. 35).”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd gelden.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Hoewel u in de Senaat werkt, en zelf stelt veel van de Liberiaanse wet te weten (CGVS 1 p. 6), blijkt uw kennis over de wettelijke situatie van homoseksuelen en het politieke debat omtrent homoseksualiteit uiterst beperkt. U stelt dat “gay zijn” een misdaad is (CGVS 1 p. 27), u weet dan ook niet dat de huidige Liberiaanse wetgeving de act van sodomie beboet en bestraft, maar dat er geen wetten zijn die homoseksualiteit, het hebben van een relatie met iemand van hetzelfde geslacht, op zich bestraffen (zie informatie administratief dossier). Het is vreemd dat iemand die zelf stelt de Liberiaanse wet goed te kennen, deze niet kent over het feit dat hem het meeste aangaat, namelijk zijn eigen seksualiteit. Daarbij komt dat u niet op de hoogte bent van het politieke debat (CGVS 1 p. 27) waarin presidente Ellen Johnson Sirleaf verwikkeld is sinds ze in 2012 de Nobelprijs voor de Vrede ontvangen heeft en er hoop was dat zij als eerste het homohuwelijk in uw regio zou invoeren (zie COI administratief dossier). Veel Liberiaanse politici spreken zich sindsdien uit tegen homoseksualiteit (zie informatie administratief dossier). Echter, de enige homofobe politicus die u kent is Prince (J.), een persoon die u aan uw asielmotieven linkt, u geeft aan dat u die informatie heeft van een artikel dat op 1 november jongstleden verschijnt op de pagina FrontPage Africa (CGVS 1 p. 26). Het CGVS voegt dit artikel toe aan het administratief dossier. Nochtans linkt u deze man aan uw persoonlijke problemen, Henry vertelt u dat hij de neef van Prince (J.) is nadat jullie seks hebben (CGVS 1 p.22). Het feit dat u echter zelf aangeeft waar u die informatie over de mening van Prince (J.) vandaan haalt en het feit dat u tijdens uw eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken nergens vermeldt dat u in problemen komt met de familie van deze notoire warlord (zie administratief dossier, vragenlijst CGVS vraag 5), versterkt het gesolliciteerde karakter van uw asielmotieven. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u hem niet eerder vermeldt, stelt u dat het is omdat u Prince (J.) niet kent. U stelt echter, meteen daarna, zelf dat u Prince (J.) al kent van in Liberia, van de Senaat (CGVS 1 p. 31). Daar komt nog eens bij dat u denkt dat (J.) zo homofoob is geworden door de gebeurtenis met zijn neef, Henry (CGVS 1 p. 26). Enerzijds is hier geen COI over te vinden, anderzijds blijkt dat Prince (J.) er al een moorddadig verleden omtrent homo's op nahoudt. U kent bovendien de homofobe geschiedenis van Prince (J.) niet (CGVS 1 p.30). U weet niet dat Johnson effectief een Liberiaanse zanger vermoord heeft, net omdat deze gekend stond als homoseksueel (CGVS 1 p. 31), (zie informatie administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit niet weet stelt u enkel dat u “busy busy busy” was. Bovendien stelt u zelf dat (J.) een erg gewone naam is in Liberia (CGVS p. 11). Wat impliceert dat u weet dat het hebben van een zelfde achternaam tussen Henry en Prince (J.) louter toeval kan zijn. **Dit alles versterkt het vermoeden dat u pas recent informatie opgezocht heeft over Prince (J.) en pas recent besloot om deze aan uw asielmotieven toe te voegen. Over incidenten waarbij homoseksuelen gevisieerd worden stelt u dat u ze gezien heeft, maar u kan geen enkel concreet voorbeeld geven (CGVS 1 p. 27). Het valt ook op te merken dat blijkt dat uw vrouw net beter op de hoogte is van het politieke debat omtrent homoseksualiteit dan u.** Zij stelt zelf dat de huidige presidente het over homorechten gehad heeft en dat toen het land in opstand gekomen is (CGVS 2 p. 17).

Ook zij stelt dat Prince (J.) door de gebeurtenissen met zijn neef anti-homo is geworden, sinds “1 november” (CGVS 2 p. 11), nochtans anderhalf jaar na de gebeurtenissen. Ook uw vrouw kent Prince (J.) van in de Senaat (CGVS 2 p. 11), maar vermeldt hem niet bij haar eerste interview (zie

administratief dossier DVZ 1613711B, vragenlijst CGVS vraag 5). Dit draagt, ook al, bij aan het de ongelooftwaardigheid van deze toevoeging en jullie asielmotieven op zich.

Vooraf, omdat uw vrouw, erg opmerkelijk, verklaart dat Prince (J.) een man van God is (CGVS 2 p. 17), **hoewel ze weet dat hij een moordenaar is én jullie door de familie (J.) niet naar Liberia terug kunnen keren. Dit doet niet enkel afbreuk aan uw seksualiteit maar ook aan uw asielmotieven op zich.**

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze niet aanvechten, onverminderd gehandhaafd.

Verzoekende partijen gaan in hun verzoekschrift eveneens volledig voorbij aan de volgende motieven:

“Tevens kan u niet stellen bij wie u onderduikt in de periode nadat Christopher (J.) op 21 juli 2015 naar jullie huis in de X komt, u houdt het op “ ergens met mijn vrienden”, nochtans essentieel omdat u vanuit die plaats de organisatie aanschrijft waardoor u een visum voor de Schengenzone krijgt (CGVS 1 pp. 13-14), ook uw vrouw weet niet waar u dan verblijft (CGVS 2 p. 10).”

Ook deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Daar verzoekende partijen deze niet aanvechten, worden zij door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde geaardheid van verzoeker en aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Kritiek op de overige, overtollige motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen (onder meer inzake de facebookprofiel van verzoekende partijen, hun homofobe reflectie en de tegenstrijdigheden in hun beleving van hun seksualiteit en de gebeurtenissen in België) kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van de asielmotieven van verzoekende partijen te herstellen.

De documenten in de administratieve dossiers (mappen ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terrechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de documenten die in het kader van onderhavige beroepsprocedures worden neergelegd zijn niet van die aard dat zij de voormelde vaststellingen kunnen ontkrachten.

Betreffende de foto's waarop verzoeker met een andere persoon wordt afgebeeld, dient te worden opgemerkt dat zulke foto's slechts een momentopname bevatten, eenvoudig in scene gezet kunnen worden en geenszins een (sluitend) bewijs vormen voor verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en problemen. De expliciete pornografische foto's bij het verzoekschrift zijn tevens strijdig in de mate dat verzoeker in het verzoekschrift omtrent de homoseksualiteit en religie voorhoudt: *“Hoe combineer je je religieuze overtuiging in het Christendom met je homoseksuele verlangens en lusten die volgens je religie onrein zijn? Dit is een dagelijkse en voortdurende innerlijke strijd die verzoeker met zichzelf voert. Mede door zijn devotie t.a.v. Jezus Christus, durft verzoeker niet zomaar open en bloot over zijn homoseksuele verlangens en emoties spreken.”*

Het bericht inzake de kinderen en het rondvragen door mannen gaat uit van verzoeksters zus. Gelet op de nauwe familiale band tussen verzoekster en deze persoon, kan dit bericht eenvoudigweg op vraag van verzoekster opgesteld zijn en kan aan de inhoud van dit bericht geen objectieve bewijswaarde worden gehecht.

De informatie over de situatie voor homoseksuelen in Liberia is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen. Zulke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, tonen zij niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS